

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๑๔๓/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๐๓/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { บริษัท แอ็ดวานซ์ เอเชีย เพาเวอร์ แพลนท์ จำกัด ผู้ฟ้องคดี

คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ที่ ๑
 คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ที่ ๒
 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ๓
 สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ที่ ๔
 สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย และสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๙๒๘/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๑๓๘๒/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงานผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) จากเชื้อเพลิงชีวมวล โดยได้รับใบอนุญาตการประกอบกิจการไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ประเภท “เชื้อเพลิงชีวมวล” จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ประกอบการโรงไฟฟ้าชื่อว่า “โครงการโรงไฟฟ้าน้ำพอง” หรือ “โครงการน้ำพอง” โดยได้ทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในปริมาณพลังไฟฟ้าสูงสุด ๘ เมกะวัตต์ มีจุดรับซื้อไฟฟ้าอยู่ที่จุดติดตั้งที่อำเภอเมือง จังหวัดเลย และ

สำเนาถูกต้อง

(นายตฤณภัท ประสงค์สม)
ผู้บังคับคดีศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

/ตำบลม่วงหวาน...

ตำบลม่วงหวาน อำเภอหนองหาน จังหวัดขอนแก่น ตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า เลขที่ VSPP-PEA-๑๑๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (COD) แล้วเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้รับค่าไฟฟ้าจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในแบบ Adder โดยจะได้รับส่วนเพิ่ม (Adder) จำนวน ๐.๓๐ บาทต่อหน่วย เป็นระยะเวลา ๗ ปี นับแต่วันที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (COD) ดังกล่าว ต่อมา ปรากฏว่าสถานการณ์ต้นทุนเชื้อเพลิงเปลี่ยนแปลงไปโดยมีการปรับตัวสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผู้ประกอบการแบบ Adder ประสบภาวะขาดทุนอย่างต่อเนื่อง ตัวแทนของผู้ฟ้องคดีได้เข้าพบปลัดกระทรวงพลังงาน ในขณะนั้นเพื่อขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีมติ คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๖) เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบแนวทางการดำเนินการ ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงาน แสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงาน หมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการ พลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่าน จากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) (เพิ่มเติมฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ให้ปรับปรุงประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้มีความชัดเจนและความสะดวกแก่ผู้สนใจเข้าร่วม โครงการ เพื่อให้ผู้ที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการมีโอกาสพิจารณาเปลี่ยนจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) ได้มากขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจาก แบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ยกเลิกประกาศฯ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แต่ทั้งนี้ ข้อ ๔ และข้อ ๗ ของประกาศดังกล่าว กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิ เข้าร่วมโครงการการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนภายใต้แบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) ได้ เป็นการเลือกปฏิบัติและไม่เป็นธรรม ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์ประกาศ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๙๐๕๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า สิทธิการยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครบกำหนดในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แต่ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้เปิดรับฟังความเห็นก่อนที่จะออกประกาศจึงเป็นประกาศที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศตามนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือออกประกาศใดๆ ให้แตกต่างจากนโยบายดังกล่าวได้ อีกทั้งนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เลือกปฏิบัติหรือทำให้การแข่งขันในธุรกิจพลังงานไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด และเหตุที่ให้โครงการที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วยังคงอยู่ในระบบ Adder ต่อไป เพราะเป็นโครงการที่ได้ศึกษาความคุ้มค่าโครงการมาอย่างดีแล้วก่อนที่จะดำเนินการว่าสามารถดำเนินการได้โดยได้รับค่าไฟฟ้าที่เหมาะสมในระบบ Adder หากให้เปลี่ยนเป็นระบบ FIT จะทำให้เกิดภาระค่าไฟฟ้าแก่ประชาชน ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบให้โครงการชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกรับรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ แต่ให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติคือ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นแบบคำขอเปลี่ยนจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ และได้จัดทำข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเลขที่ VSPP-PEA-๑๑๙/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อรับสิทธิการรับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่สิทธิตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศฯ ปี ๒๕๕๙ นี้ ก็ยังคงแตกต่างจากสิทธิของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศฯ ปี ๒๕๕๘ อย่างเป็นทางการสำคัญ กล่าวคือ สัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ตามประกาศฯ ปี ๒๕๕๙ จะมีสิทธิได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่

/๑๑ มีนาคม...

๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ในขณะที่สัญญาตามประกาศฯ ปี ๒๕๕๘ มีสิทธิได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ทั้งๆ ที่ผู้ประกอบการที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ Adder ตามประกาศฯ ปี ๒๕๕๘ และประกาศฯ ปี ๒๕๕๙ ต่างก็มีคุณสมบัติในสาระสำคัญที่เหมือนกัน อีกทั้งประกาศฯ ปี ๒๕๕๙ จะมีอายุสัญญาน้อยกว่า ๒๐ ปี เนื่องจากถูกตัดอายุสัญญาลงตามระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และปรับลดด้วยระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าอีกด้วย นอกจากนี้ ยังมีระยะเวลาได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium น้อยกว่า ๘ ปี ด้วย เนื่องจากถูกตัดระยะเวลาได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ตามระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับมติและประกาศฯ ปี ๒๕๕๙ จึงได้มีหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์โต้แย้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๔๔๘) ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มีมติว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นการออกประกาศตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งประกาศฉบับดังกล่าวได้แบ่งกลุ่มผู้ที่ได้รับสิทธิที่จะเลือกอยู่ในระบบ Adder หรือเปลี่ยนเป็น FIT ตามสถานะของผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่ม ซึ่งได้รับสิทธิอย่างเสมอภาคและไม่ได้มีการเลือกปฏิบัติ จึงไม่ได้ทำให้การแข่งขันในธุรกิจพลังงานขาดความเป็นธรรม ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ออกมติและประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ดำเนินการเปลี่ยนสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ จากแบบ Adder เป็นแบบ FIT โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ดังนี้ (๑) ไม่ได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ คำนวณเป็นเงินเท่ากับส่วนต่างของค่าไฟฟ้าที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจริงในแบบ Adder กับค่าไฟฟ้าที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับในอัตรา FIT Premium หน่วยละ ๔.๕๔ บาท เป็นเงินจำนวน ๘๖,๒๖๖,๑๐๓.๙๐ บาท ซึ่งค่าเสียหายจำนวนนี้เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว ในวันที่ยื่นฟ้องคดีนี้ (๒) การตัดระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ลดลงจาก ๘ ปี คงเหลือเพียง ๔ ปี ๑ เดือน ๒๐ วัน (ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓) ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียโอกาสที่จะได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ตลอดระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิออกไป (๔๖ เดือน ๙ วัน) คำนวณเป็นเงินเท่ากับส่วนต่างของค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium

/เฉพาะค่า...

เฉพาะค่า Premium จำนวนหน่วยละ ๐.๓๐ บาท ตลอดระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิดังกล่าว เป็นเงินจำนวน ๗๙,๔๘๘,๐๐๐ บาท (๓) การตัดระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT ลดลงจาก ๑๒ ปี คงเหลือเพียง ๘ ปี ๓ เดือน ๒ วัน ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียโอกาสที่จะได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT ตลอดระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิออกไป (๔๕ เดือน) คำนวณเป็นเงินเท่ากับส่วนต่างของกำไรสุทธิจากการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT จำนวนหน่วยละ ๑.๙๕ บาท ตลอดระยะเวลาที่ถูกตัดสิทธิดังกล่าว เป็นเงินจำนวน ๕๐๕,๔๔๐,๐๐๐ บาท เมื่อรวมเป็นเงินค่าเสียหายจากการเสียโอกาสที่จะได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium และค่าไฟฟ้าอัตรา FIT แล้วเป็นเงินจำนวน ๕๘๔,๙๒๘,๐๐๐ บาท รวมค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับตาม (๑) (๒) และ (๓) ข้างต้น เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๖๗๑,๑๙๔,๑๐๓.๙๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ร่วมกันหรือแทนกัน ชำระค่าเสียหายจากการไม่ได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๘๖,๒๖๖,๑๐๓.๙๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๓) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ รวมทั้งมติที่ประชุมครั้งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีผลเป็นการให้โครงการที่ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในระบบ Adder ทุกโครงการ (รวมทั้งโครงการของผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้องนี้) มีสิทธิเช่นเดียวกับโครงการที่เปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งรวมทั้งสิทธิในการเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT มีอายุสัญญา ๒๐ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ โดยได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เป็นระยะเวลา ๘ ปี และได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT เป็นระยะเวลา ๑๒ ปี ด้วย

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันยกเลิกข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ทั้งสิ้น และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘

/ลงวันที่ ๑๑...

ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ รวมทั้งประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีผลเป็นการให้โครงการที่ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในระบบ Adder ทุกโครงการ (รวมทั้งโครงการของผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้องนี้) มีสิทธิเช่นเดียวกับโครงการที่เปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งรวมทั้งสิทธิในการเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT มีอายุสัญญา ๒๐ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป โดยได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เป็นระยะเวลา ๘ ปี และได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT เป็นระยะเวลา ๑๒ ปี ด้วย

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่งหรือประกาศ หรือดำเนินการใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ เพื่อให้มีผลทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้มีอายุสัญญาแบบ FIT ๒๐ ปี จะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป โดยได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เป็นระยะเวลา ๘ ปี และได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT เป็นระยะเวลา ๑๒ ปี

๕. หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ/หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ/หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถปฏิบัติตามคำขอท้ายฟ้องข้อ ๒. - ๔. ข้างต้นได้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี รวมเป็นเงินจำนวน ๕๘๔,๙๒๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๙ (ครั้งที่ ๑๐๖) เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ ได้พิจารณาแนวทางการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยสืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๓๕ เห็นชอบการออกระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กที่จำหน่ายไฟฟ้าให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยใช้พลังงานนอกรูปแบบ กาก หรือเศษวัสดุเหลือใช้เป็นเชื้อเพลิง และระบบ Cogeneration โดยใช้พลังงานเชิงพาณิชย์เป็นเชื้อเพลิง ต่อมา รัฐบาลได้ยุติการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ที่ใช้พลังงานเชิงพาณิชย์เป็นเชื้อเพลิง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ส่งผลให้ความต้องการใช้ไฟฟาลดต่ำลง ในขณะที่กำลังการผลิตสำรอง (Reserve Margin) ของระบบอยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนมีประโยชน์ต่อประเทศโดยรวมและเป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ เห็นชอบให้มีการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP ที่ใช้พลังงานนอกรูปแบบ กาก เศษวัสดุเหลือใช้เป็นเชื้อเพลิง และโครงการ SPP ประเภท Non-Firm ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต่อไป โดยไม่กำหนดระยะเวลาและปริมาณ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของระบบส่งและระบบ

/จำหน่าย...

จำหน่ายที่จะรับได้ นอกจากนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยเฉพาะโครงการขนาดเล็กที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบร่างระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมากที่จำหน่ายไฟฟ้าให้การไฟฟ้าฝ่ายจำหน่าย (การไฟฟ้านครหลวง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) โดยมีปริมาณพลังไฟฟ้าขายเข้าระบบไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ (VSPP) เช่น กลุ่มของผู้ฟ้องคดี โดยการไฟฟ้านครหลวงและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ออกประกาศรับซื้อไฟฟ้าจาก VSPP เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ตามลำดับ ซึ่งได้มีการเสนอว่าควรมีการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนโดยใช้มาตรการจูงใจด้านราคาผ่านระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจาก SPP และ VSPP โดยกำหนดส่วนเพิ่มอัตราซื้อไฟฟ้า (Adder) จากราคารับซื้อไฟฟ้าตามระเบียบ SPP หรือ VSPP ตามประเภทเชื้อเพลิงและเทคโนโลยี ทั้งนี้ เงื่อนไขและหลักเกณฑ์การพิจารณาซื้อไฟฟ้าเป็นไปตามระเบียบ SPP หรือ VSPP ขึ้นอยู่กับปริมาณพลังไฟฟ้าเสนอขายเข้าระบบที่กำหนด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๑๐๘) เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ และการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ (ครั้งที่ ๑๒๔) เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ได้มีมติเห็นชอบอัตราส่วนเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้าของ VSPP แยกตามประเภทเชื้อเพลิง จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ (ครั้งที่ ๑๓๑) เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนระบบ Feed-in Tariff ดังนี้ ๑) เห็นชอบในหลักการปรับปรุงแบบการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff โดยกำหนดเงินสนับสนุนไว้ในโครงสร้างค่าไฟฟ้าฐาน ๒) เห็นควรให้คณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นพิจารณาอัตราสนับสนุนในรูปแบบ Feed-in Tariff สำหรับโครงการพลังงานแสงอาทิตย์ที่มีการติดตั้งบนหลังคาที่อยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์ พร้อมทั้งรายละเอียดการสนับสนุนและปริมาณที่จะส่งเสริมเพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อไป ๓) มอบคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นศึกษาอัตราค่าไฟฟ้าแบบ Feed-in Tariff ตามประเภทเชื้อเพลิงและเทคโนโลยี รวมทั้งหลักเกณฑ์แนวทางสนับสนุน และเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อไป ๔) เห็นชอบในหลักการให้คณะกรรมการทบทวนรูปแบบและอัตราการส่งเสริมการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนทุกปี และประกาศรับซื้อเป็นรอบๆ เพื่อให้นโยบายมีความยืดหยุ่นสามารถปรับได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ส่วนกรณีการกำหนดอัตราซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ Feed-in Tariff (FIT) สำหรับปี ๒๕๕๘ (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) นั้นสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้างต้นและนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับไฟฟ้า ซึ่งกำหนดว่าจะดำเนินการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้น โดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ทั้งจากการใช้ฟอสซิลเป็นเชื้อเพลิงและจากพลังงานทดแทนทุกชนิด ด้วยวิธีการเปิดเผย โปร่งใส เป็นธรรม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดทำแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย (PDP) แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (AEDP) เพื่อจะนำมาซึ่งความมั่นคงของระบบ

/ไฟฟ้า...

ไฟฟ้าของประเทศ ต้นทุนค่าไฟฟ้าอยู่ในระดับที่เหมาะสม และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งรัฐได้พยายามที่จะส่งเสริมการกระจายเชื้อเพลิง (Fuel Diversification) ในการผลิตไฟฟ้าโดยลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติ เพิ่มสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนมากขึ้น ทั้งนี้ มีการกำหนดเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนเชิงพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพของเชื้อเพลิง (RE Grid Capacity) มีการพัฒนาและส่งเสริมให้นำวัตถุดิบที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์และจัดหาวัตถุดิบเพิ่มเติม เช่น วัสดุเหลือใช้การเกษตร ของเสียภาคอุตสาหกรรม การปลูกไม้โตเร็ว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการซื้อขายไฟฟ้าด้วยวิธีการประมูลแข่งขัน (Competitive Bidding) สำหรับกลไกการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนของรัฐที่สำคัญประการหนึ่ง คือ นโยบายการรับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ Adder คือ มาตรการส่งเสริมประเภทหนึ่งเพื่อจูงใจให้เอกชนเข้ามาลงทุนในธุรกิจโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียน เนื่องจากการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนนั้น มีต้นทุนค่อนข้างสูงกว่าการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงฟอสซิล โดย Adder ที่รัฐสนับสนุนนั้นจะอยู่ในรูปแบบส่วนเพิ่มจากราคารับซื้อไฟฟ้าปกติ (ค่าไฟฟ้าฐาน+Ft) และ Adder จะแตกต่างกันตามประเภทเชื้อเพลิงและเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้า ทั้งนี้ Adder จะถูกส่งผ่านไปยังผู้ใช้ไฟฟ้าในรูปแบบของค่าไฟฟ้าผันแปร (ค่า Ft) โดยมีระยะเวลาการสนับสนุน ๗ - ๑๐ ปี เมื่อนำกลไกส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนใช้มาระยะหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะหน่วยงานฝ่ายเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พยายามศึกษาวิจัยแนวทางการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนสำหรับกลุ่มพลังงานชีวภาพในรูปแบบ Feed-in Tariff (FiT) เพื่อที่จะให้สามารถนำอัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FiT ไปปรับใช้ได้จริง ได้ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นกับนโยบายดังกล่าว โดยการจัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ประกอบการ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงิน และนักวิชาการ ทั้งนี้ รูปแบบ Feed-in Tariff (FiT) กำหนดขึ้นเพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการเอกชนเข้ามาลงทุนในธุรกิจโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนโดยจะอยู่ในรูปแบบอัตรารับซื้อไฟฟ้าคงที่ตลอดอายุโครงการโดยไม่เปลี่ยนแปลงตามค่าไฟฟ้าฐานและค่า Ft ซึ่งจะมีราคาที่ชัดเจนและเกิดความเป็นธรรม ซึ่ง FiT จะสอดคล้องกับต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยมีระยะเวลาการสนับสนุน ๒๐ - ๒๕ ปี ตามแต่ละประเภทเทคโนโลยี และจะมีการปรับปรุงให้ทันสมัยทุกๆ ๑ - ๒ ปี ทั้งนี้ ก็เพื่อสร้างความมั่นคงและยั่งยืนทางด้านไฟฟ้าของประเทศโดยรวม สำหรับเหตุผลในการใช้อัตรารับซื้อไฟฟ้ารูปแบบ FiT นั้น คือ ๑) เพื่อให้สอดคล้องกับต้นทุนพลังงานหมุนเวียนในแต่ละประเภทอย่างแท้จริงและมีการทบทวนต้นทุนอย่างต่อเนื่อง ๒) ช่วยลดภาระค่าไฟฟ้าของประชาชน เนื่องจากมีการอุดหนุนอัตรารับซื้อไฟฟ้าแบบค่อยเป็นค่อยไปตามช่วงเวลาของโครงการ ซึ่งมีระยะเวลาสนับสนุนยาวนานกว่ารูปแบบ Adder ๓) หน่วยงานภาครัฐสามารถวางแผนการจัดการจัดหาพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ประกอบการจะดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องตลอดอายุสัญญา

/๔) ผู้ประกอบการ...

๔) ผู้ประกอบการสามารถมีรายได้จากการขายไฟฟ้า โดยมีผลตอบแทนการลงทุนที่เหมาะสม สอดคล้องกับต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่เกิดขึ้นจริง ทำให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการและประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ จึงได้มีมติในส่วนที่เกี่ยวกับอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ Feed-in Tariff (FIT) สำหรับปี ๒๕๕๘ (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ดังนี้ ๑) เห็นชอบอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ Feed-in Tariff (FIT) สำหรับการประกาศรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนปี ๒๕๕๘ เพื่อใช้เป็นราคาเริ่มต้นในการแข่งขันทางด้านราคาโดยทำการคัดเลือกจากข้อเสนอโครงการใหม่ที่เสนอส่วนลดสูงสุดของอัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FIT ในส่วนคงที่ก่อน ตามข้อเสนออัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ FIT สำหรับปี ๒๕๕๘ ทั้งนี้ อัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FIT พิเศษ สำหรับโครงการในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้รวมถึงโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ด้วย เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน ๒) เห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบดำเนินการประกาศหยุดรับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ Adder โดยให้มีผลถัดจากวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ และให้ดำเนินการออกระเบียบการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ FIT ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ และดำเนินการประกาศรับข้อเสนอซื้อขายไฟฟ้าภายใต้กลไกการแข่งขันด้านราคา (Competitive Bidding) ภายในไตรมาสแรกของปี ๒๕๕๘ ๓) เห็นชอบแนวทางการดำเนินการในช่วงเปลี่ยนผ่านจากระบบ Adder เป็น FIT และมอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้ ๑. ประกาศหยุดรับคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder โดยมีผลถัดจากวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ ๒. โครงการที่ได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder แล้ว แต่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการภายใต้รูปแบบ FIT เห็นควรให้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) สำหรับกลุ่มโครงการที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วให้โครงการดังกล่าวคงอยู่ในระบบ Adder ต่อไป (๒) สำหรับกลุ่มโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้ว หรือเป็นโครงการที่ได้รับการอนุมัติตอบรับซื้อไฟฟ้าในปี ๒๕๕๗ สามารถปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบ FIT ได้ ทั้งนี้โครงการที่จะเปลี่ยนรูปแบบดังกล่าวจะต้องเป็นโครงการที่ยังไม่เคยมีการต่ออายุโครงการหรือโครงการที่ไม่เลยกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ โดยจะต้องขอยกเลิกสัญญาเดิม โดยไม่มีการหักเงินค้ำประกัน ภายในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และให้ยื่นคำร้องใหม่ในรูปแบบ FIT กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยได้รับอัตรา FIT ตามอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ FIT สำหรับปี ๒๕๕๘ และให้มีกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ ตามที่เคยได้ยื่นไว้ในระบบ Adder เดิม (๓) สำหรับกลุ่มโครงการที่ยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าแล้ว แต่ยังไม่ได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้า (ยังไม่มีข้อผูกพันกับภาครัฐ) สามารถปรับเปลี่ยนเป็นระบบ FIT ได้ แต่ต้องยกเลิกคำร้องเดิม โดยไม่มีการหักเงินค้ำประกัน ทั้งนี้ ต้องยกเลิกคำร้องภายในวันที่ ๒

/กุมภาพันธ์...

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และยื่นคำร้องใหม่ในรูปแบบ FIT โดยการรับซื้อไฟฟ้าจะเป็นรูปแบบ การแข่งขันด้านราคา (Competitive Bidding) เสมือนเป็นโครงการเสนอใหม่กับผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ต่อมา ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้จัดทำเป็นประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อ ไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ โดยมีสาระสำคัญ เป็นไปตามมติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ทุกประการ โดยในประกาศจะกำหนดวันยื่นยกเลิกสัญญา ซื้อขายไฟฟ้าเดิม หรือคำขอขายไฟฟ้าเดิมต่อสำนักงานของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ภายในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยไม่มีการหักเงินค้ำประกัน และการยื่นคำขอขายไฟฟ้าใหม่ภายในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ต่อมา เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นในทางปฏิบัติ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้ออกประกาศ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวม พลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) (เพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เพื่อกำหนดให้มีเพิ่มเติมข้อตกลงเงื่อนไขเดิม เช่น ราคารับซื้อไฟฟ้า การคำนวณค่าไฟฟ้าให้สอดคล้องกับการรับซื้อไฟฟ้าในแบบ FIT ตลอดจน กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของการแก้ไขสัญญาเดิมให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ และมีการเพิ่มเติม FIT ในกรณีที่มีการใช้เชื้อเพลิงผสมผสานระหว่างพืชพลังงานและน้ำเสีย/ของเสีย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเป็นธรรม จากนั้น ได้มีการออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการ พลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยน ผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) (เพิ่มเติมฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยเป็นการขยายระยะเวลาดำเนินการขอยกเลิกสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเดิม เท่านั้น สาระสำคัญรายละเอียดไม่มีการเปลี่ยนแปลง ต่อมา เพื่อให้มีการรวบรวมรายละเอียด เนื้อหาอยู่ในประกาศฉบับเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกรวมทั้งเปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ทางเว็บไซต์ของสำนักงานของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ จึงได้มีประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการ พลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยน ผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ขึ้นใหม่ โดยยกเลิกประกาศทั้ง ๓ ฉบับ และออกประกาศฉบับใหม่แทน มีการเพิ่มเติมในประเด็น ดังนี้ (๑) กำหนดให้ผู้ที่ได้รับ Feed-in Tariff ได้รับสิทธิตั้งแต่วันที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ (๒) กำหนดอัตรา FIT สำหรับผู้ผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงผสมระหว่างพืชพลังงาน และน้ำเสีย/ของเสีย (๓) กำหนดสถานที่ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และ (๔) กำหนดรองรับสิทธิ ของผู้ยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามประกาศเดิมที่ถูกยกเลิกเป็นคำขอตามประกาศนี้ จากนั้น ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยมีความเป็นมาของการออกมติ ดังนี้ ๑. เมื่อวันที่

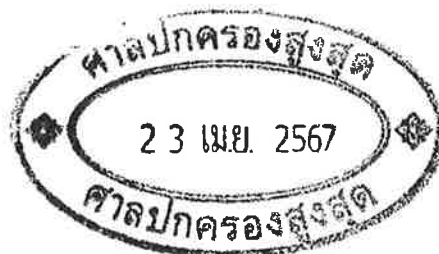
/๑๕ ธันวาคม...

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการดำเนินการในช่วงเปลี่ยนผ่านจากรูปแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff (FiT) และมอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการดังนี้ (๑) ประกาศหยุดรับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ Adder โดยมีผลถัดจากวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ (๒) โครงการที่ได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder แล้ว แต่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการในรูปแบบ FiT เห็นควรให้ดำเนินการเป็น ๓ กลุ่ม โดยกลุ่มแรก โครงการที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วให้คงอยู่ในรูปแบบ Adder ต่อไป กลุ่มที่สอง โครงการที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้ว หรือเป็นโครงการที่ได้รับอนุมัติตอบรับซื้อไฟฟ้าในปี ๒๕๕๗ สามารถปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบ FiT ได้ ทั้งนี้ จะต้องยังไม่เคยต่ออายุโครงการหรือไม่เลยกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์โดยจะต้องขอยกเลิกสัญญาเดิมโดยไม่มีบทหักเงินค้ำประกัน และให้ยื่นคำร้องใหม่ในรูปแบบ FiT กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ภายในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยได้รับอัตรา FiT ตามอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ FiT สำหรับปี ๒๕๕๘ และให้มีกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ตามที่เคยได้ยื่นไว้ในระบบ Adder เดิม กลุ่มที่สาม โครงการที่ยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าแล้ว แต่ยังไม่ได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้า (ยังไม่มีข้อผูกพันกับภาครัฐ) สามารถปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบ FiT ได้ แต่ต้องยกเลิกคำร้องเดิมโดยไม่มีบทหักเงินค้ำประกัน และยื่นคำร้องใหม่ในรูปแบบ FiT โดยการรับซื้อไฟฟ้าจะเป็นรูปแบบการแข่งขันด้านราคา (Competitive Bidding) เสมือนเป็นโครงการเสนอใหม่ ทั้งนี้ ต้องยกเลิกคำร้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ภายในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น FiT พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (เพิ่มเติม) เพื่อดำเนินการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ๒. สมาคมโรงไฟฟ้าชีวมวลและเครือข่ายได้ร้องเรียนต่อประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงความไม่เป็นธรรมจากมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ปรับเปลี่ยนมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ Adder เป็นรูปแบบ FiT ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลขนาดเล็กมาก (VSPP) กลุ่มที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วในรูปแบบ Adder เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถเปลี่ยนเป็น FiT ได้ โดยสมาคมฯ มีข้อเสนอให้พิจารณาแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการโดยให้ VSPP ที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวลทุกรายที่ได้รับการสนับสนุนในรูปแบบ Adder มีสิทธิเปลี่ยนเป็นแบบ FiT และได้รับอัตรา FiT (FiT + FiT Premium) (๓) เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติให้คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงานรับข้อเสนอของสมาคมฯ ไปศึกษาข้อเท็จจริง และเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงานได้เห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวลเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนหรือข้อเสนอของสมาคมโรงไฟฟ้าชีวมวล และเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงานได้พิจารณาข้อสรุปผลการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวลที่ คณะอนุกรรมการฯ เสนอและได้เพิ่มเติมการพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาเป็น ๓ แนวทาง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงานได้พิจารณาผลการวิเคราะห์ ผลกระทบทางเลือก ๓ แนวทาง และได้มีมติให้นำเสนอแนวทางต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา เห็นชอบต่อไป ๔. คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาจัดทำข้อสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยยึดหลักในการดำเนินงาน ๓ ประการ ได้แก่ (๑) ประชาชนต้องไม่เดือดร้อนหรือเดือดร้อน น้อยที่สุดจากผลกระทบค่าไฟฟ้า (Ft) (๒) ผู้ประกอบการยังคงสามารถดำเนินโครงการต่อไปได้ และ (๓) กระทรวงพลังงานต้องไม่เสียภาพลักษณ์ และได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามเจตนารมณ์ ของมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่กำหนดให้โครงการที่ได้ยื่นคำร้องขอ ขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder ซึ่งได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วให้คงอยู่ในรูปแบบ Adder ต่อไป เนื่องจากโครงการในกลุ่มดังกล่าวได้ดำเนินการประเมินต้นทุนค่าลงทุน/การจัดการเชื้อเพลิง เพื่อยื่นเสนอในการจัดหาเงินทุนโครงการกับผู้ประกอบการและสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้แล้ว และได้ดำเนินการตรวจสอบความเสี่ยงในการลงทุนอย่างละเอียดแล้ว ดังนั้น มติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงมีความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการดังกล่าวที่จะอยู่ในระบบ Adder ตามเดิม ตามหลักปฏิบัติตามสัญญา ๕. คณะอนุกรรมการฯ ได้รับทราบปัญหาในการดำเนินธุรกิจ ผลิตไฟฟ้าจากโรงงานไฟฟ้าชีวมวลว่าผู้ผลิตไฟฟ้าบางส่วนต้องรับภาระจากการปรับเพิ่มขึ้นของ ค่าดำเนินการ และค่าเชื้อเพลิงชีวมวลอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ราคารับซื้อไฟฟ้าในระบบ Adder ซึ่งอ้างอิงราคาไฟฟ้าขายส่งเฉลี่ยที่มีฐานการคิดมาจากต้นทุนของโรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล เป็นหลักนั้น มีราคาตกลงอย่างมากตามภาวะราคาพลังงานโลก ซึ่งส่งผลต่อรายได้และความสามารถในการ จัดซื้อเชื้อเพลิงชีวมวล ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าหากไม่ดำเนินการแก้ไข ปัญหาของโรงไฟฟ้าชีวมวลดังกล่าว อาจส่งผลให้โรงไฟฟ้าชีวมวลหลายแห่งต้องหยุดดำเนินการ ดังนั้น จึงได้ร่วมกันพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาในหลายกรณี และเห็นว่าหลักการที่ เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาคือ การให้ VSPP สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็น FIT โดยใช้หลักการ ปริมาณเงิน (NPV) ของโครงการที่ผู้ประกอบการได้รับในรูปแบบ FIT ต้องเท่ากับ NPV ที่พึงจะได้รับ ในรูปแบบ Adder ตลอดอายุโครงการ ๒๐ ปี โดยจะต้องลดจำนวนปีของอายุโครงการในรูปแบบ FIT ลง ๓ ปี เท่ากันทุกโครงการเพื่อให้สะดวกต่อการดำเนินการของผู้ปฏิบัติ และใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ย การลดจำนวนปีของกลุ่มโครงการที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว และหากได้เริ่มดำเนินการ มาแล้ว โครงการจะต้องทำการปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าลงตามที่กำหนด โดยพิจารณา จากระยะเวลาที่ดำเนินการไปแล้ว/อายุโครงการคงเหลือ ๖. คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาและมี ข้อสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาสำหรับ VSPP จากชีวมวลที่อยู่ในรูปแบบ Adder เป็น ๒ แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่ ๑ สามารถเลือกที่จะอยู่ในรูปแบบ Adder อย่างเดิมต่อไปได้ตามเงื่อนไขเดิม

/หรือแนวทาง...

หรือแนวทางที่ ๒ ให้สามารถเลือกที่จะเปลี่ยนเป็นรูปแบบ FIT (FIT+Premium) ได้โดยมีเงื่อนไข ดังนี้ (๑) ได้รับอัตรา FIT และ FIT Premium ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติไว้เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ (๒) มีอายุสัญญาการรับซื้อไฟฟ้าคงเหลือในรูปแบบ FIT เท่ากับอายุสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่กำหนดไว้ ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วและปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าอีก ๓ ปี และ (๓) มีระยะเวลาคงเหลือที่ได้รับอัตรา FIT Premium เท่ากับ ๘ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ทั้งนี้ ภายหลังจากสิ้นสุดอายุสัญญาในรูปแบบ FIT แล้ว ภาครัฐอาจสามารถที่จะพิจารณาต่ออายุไปอีก ๓ ปี ตามจำนวนปีที่ถูกปรับลด โดยการพิจารณาต่ออายุสัญญาจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ เป็นสำคัญ ซึ่งคณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงานเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาข้อสรุปแนวทางการแก้ไขปัญหาฯ ของคณะกรรมการฯ และได้เพิ่มเติมแนวทางการแก้ไขปัญหา รวมเป็น ๓ แนวทาง พร้อมทั้งมอบหมายให้กระทรวงพลังงานรับไปจัดทำผลกระทบของทั้ง ๓ แนวทาง ๗. เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงานได้พิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล ๓ แนวทาง ประกอบด้วย แนวทางที่ ๑ ให้โครงการชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเปลี่ยนเป็น FIT แนวทางที่ ๒ ให้ยกเลิกมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ให้สิทธิในการเปลี่ยนรูปแบบจาก Adder เป็น FIT เฉพาะเชื้อเพลิงชีวมวล และให้เปลี่ยนสัญญากลับมาเป็นระบบ Adder ตามที่เคยยื่นข้อเสนอไว้เดิม โดยเป็นทางเลือกที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมทั้งระบบ และแนวทางที่ ๓ ให้รอผลคำตัดสินของศาล และดำเนินการแก้ไขปัญหาตามแนวทางคำตัดสินของศาล รวมทั้งได้พิจารณาผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบของทั้ง ๓ แนวทาง อย่างละเอียดรอบคอบแล้ว และได้มีมติควรรำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเลือกแนวทางที่ ๑ ให้โครงการชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ โดยให้ลดจำนวนปีของสัญญาในรูปแบบ FIT แตกต่างกันตามจำนวนปีที่ดำเนินการในระบบ Adder ไปแล้ว แทนการใช้จำนวนปีที่ลดลง ๓ ปี ทุกโครงการ ทั้งนี้ เพื่อให้สะท้อนการดำเนินงานของแต่ละโครงการอย่างแท้จริง โดยเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน มีมติเห็นควรให้โครงการชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ดังนี้ (๑) สามารถเลือกที่จะอยู่ในรูปแบบ Adder อย่างเต็มต่อไปได้ ตามเงื่อนไขเดิม หรือ (๒) สามารถเลือกที่จะเปลี่ยนรูปแบบ FIT (FIT + FIT Premium) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติไว้เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และมีสัญญาการรับซื้อไฟฟ้าคงเหลือในรูปแบบ FIT เท่ากับอายุสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่กำหนดไว้ ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้า รวมทั้งมีระยะเวลาคงเหลือที่จะได้รับอัตรา FIT Premium เท่ากับ ๘ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และภายหลังจากสิ้นสุดอายุสัญญาในรูปแบบ FIT แล้ว ภาครัฐอาจสามารถที่จะพิจารณาต่ออายุสัญญาไปอีกตามจำนวน

/ปีที่ถูกปรับลด...

ปีที่ถูกปรับลด โดยการพิจารณาต่ออายุสัญญาจะต้องมีอัตราซื้อไฟฟ้าที่ค้ำประกันถึงผลประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ โดยที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบแนวทางการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล ตามมติของคณะกรรมการ ดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว มาออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยให้ใช้บังคับกับโครงการที่ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ประเภทชีวมวลในแบบ Adder ที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว หรือโครงการที่ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนประเภทเชื้อเพลิงชีวมวลที่ไม่ได้เป็นไปตามเงื่อนไขในข้อ ๗ (๑) ของประกาศฉบับแรก เช่น โครงการที่มีสัญญาแต่มีการต่ออายุโครงการหรือพ้นกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ หรือโครงการที่ยังไม่มีสัญญาแต่ไม่ได้รับการอนุมัติตอบรับซื้อไฟฟ้าในปี ๒๕๕๗ ซึ่งจะได้รับสิทธิในการได้รับ FIT แทน Adder นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป อย่างไรก็ตาม มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ดังกล่าว เป็นเพียงการดำเนินการภายในของฝ่ายปกครอง มิใช่คำสั่งทางปกครองอันจะมีผลกระทบ ต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่มีความเดือดร้อนเสียหายจากมติดังกล่าว ประกอบกับบริษัท แอ็ดวานซ์ อะโกร เพาเวอร์ แพลนท์ จำกัด เคยนำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเดียวกับ คดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๓๐๗/๒๕๕๘ และศาลได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา (บางข้อหา) เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยมีคำสั่งไม่รับข้อหาที่ฟ้องว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รวมทั้งมติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนมติดังกล่าว และข้อหาที่ฟ้องว่า สัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นธรรม ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าไฟฟ้าแบบ Feed-in Tariff (FIT) และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินส่วนต่างของค่าไฟฟ้าแบบ Adder ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจริงกับแบบ Feed-in Tariff (FIT) นับจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะแก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าไฟฟ้าแบบ Feed-in Tariff (FIT) แล้วเสร็จ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินส่วนต่างนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ต้องชำระ (ทุกวันสิ้นเดือนของทุกเดือน) จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ไว้พิจารณา

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการตามสัญญาซื้อขาย

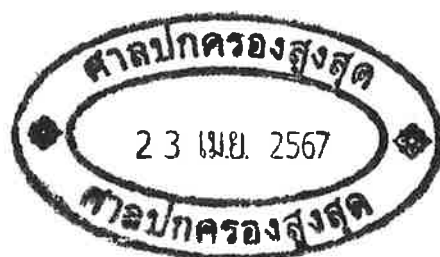

ไฟฟ้าที่ได้...

ไฟฟ้าที่ได้ลงนามไว้กับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ประกอบกับการดำเนินการของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นพิพาทในกรณีนี้ก็เป็นการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ของกฎหมาย มิได้เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ผูกคืดแต่อย่างใด

กรณีผู้ผูกคืดอ้างว่า มติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ที่กำหนดให้โครงการที่ขอเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น FiT ตามประกาศฉบับนี้ ได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FiT และ FiT Premium ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป เป็นการให้สิทธิประโยชน์ในการเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น FiT น้อยกว่าการเปลี่ยนสัญญาตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๘ ทั้งในด้านกำหนดเวลาเริ่มต้นของสิทธิในการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FiT และ FiT Premium ด้านระยะเวลาของการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FiT Premium และด้านอายุสัญญาแบบ FiT นั้น ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ที่ให้สิทธิของกลุ่มผู้ผูกคืดที่จะสามารถขอเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น FiT ได้ โดยสิทธิของผู้ผูกคืดหากจะเกิดหรือมีขึ้นก็ต่อเมื่อได้เข้าทำสัญญาเปลี่ยนจาก Adder เป็นแบบ FiT แล้ว ซึ่งย่อมต้องเกิดขึ้นภายหลังจากการประกาศใช้ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ และได้มีการเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น FiT แล้ว ซึ่งประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ นี้ได้ออกประกาศเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ที่เสนอขอเปลี่ยนสัญญาจาก Adder เป็นแบบ FiT ตามประกาศฉบับนี้จะมีผลย้อนไปถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ มีมติเป็นต้นไป ดังนั้น ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ผูกคืดและผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ คงเป็นสัญญาประเภท Adder อันเป็นระยะเวลาในการปฏิบัติตามนิติสัมพันธ์ตามสัญญาเดิมซึ่งเป็นระยะเวลาที่ผู้ผูกคืดได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบตามสัญญาและได้รับสิทธิประโยชน์ในรูปแบบ Adder ไปแล้ว ระยะเวลาที่ผู้ผูกคืดได้รับสิทธิประโยชน์ในรูปแบบสัญญาดังกล่าวและได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้วจึงต้องนำมาปรับลดและหักออกจากระยะเวลาตามสัญญาที่เสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไขจากแบบ Adder เป็น FiT ฉบับใหม่ ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ผูกคืดในข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น นอกจากนี้ การออกมติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวลในระบบ Adder โดยให้เปลี่ยนมาเป็นระบบ FiT เพื่อให้สะท้อนการดำเนินงานของแต่ละโครงการอย่างแท้จริง และให้สามารถแข่งขันอย่างเท่าเทียมกันกับผู้ประกอบกิจการรายอื่นในด้านต้นทุนการจัดการเชื้อเพลิงชีวมวล แต่ทั้งนี้โครงการที่เคยได้รับ Adder ไปแล้วจะได้รับผลประโยชน์ทั้งหมดเท่ากับระยะเวลาที่เหลือ ดังนั้น เมื่อเปลี่ยนมาเป็น FiT และได้อัตราสูงขึ้นจึงถูกตัดระยะเวลาที่เหลือลดลงซึ่งเป็นธรรมกับทุกฝ่าย โดยเฉพาะประชาชนที่ไม่ต้องจ่ายค่าไฟฟ้าในอัตราที่เพิ่มขึ้น

กรณีผู้ผูกคืดอ้างว่า การที่ผู้ผูกคืดจำต้องลงนามในข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ มิใช่เป็นการสละสิทธิประโยชน์ในการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FiT

/และ FiT Premium...

และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ นั้น การออกประกาศ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วง เปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งในประกาศข้อ ๔ ให้สิทธิ แก่ผู้ฟ้องคดีที่จะเลือกอยู่ในสัญญาแบบ Adder ต่อไปตามเงื่อนไขเดิม หรือสามารถที่จะเลือก เปลี่ยนเป็นรูปแบบ FIT (FIT+FIT Premium) ตามเงื่อนไขที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และมติการประชุมคณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๑๗) และครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๑๘) ซึ่งการแสดงความประสงค์ขอเปลี่ยนสัญญาจาก แบบ Adder เป็นแบบ FIT ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีต้องแสดงเจตนา โดยทำเป็นคำขอมายัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีว่ามีคุณสมบัติครบถ้วน ในอันที่จะเปลี่ยนสัญญาจาก Adder เป็นแบบ FIT ได้หรือไม่ และเมื่อตรวจสอบคุณสมบัติ ของผู้ฟ้องคดีผ่านเกณฑ์ตามที่ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ กำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ชอบ ที่จะลงนามตามข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อไป กรณีดังกล่าว ย่อมเห็นได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีทำคำขอเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น FIT มายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และลงนามในสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นบริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าประกอบธุรกิจมาเป็น เวลานาน ย่อมตระหนักได้ว่าการทำคำขอ คำเสนอ หรือลงนามในสัญญานั้น ต้องมีการตรวจสอบ ถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามสัญญาว่าผู้ฟ้องคดียอมรับได้หรือไม่ การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอเปลี่ยน สัญญาดังกล่าว และได้ลงนามแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดียอมรับเงื่อนไขและข้อตกลงต่างๆ ตามสัญญา ซึ่งเป็นไปตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ แล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องยอมรับทั้งสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาที่ได้ลงนามกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และปฏิบัติ ตามเงื่อนไขของประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ดังกล่าวด้วย

กรณีผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายฟ้องข้อ ๓. ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันยกเลิกข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงาน หมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันแก้ไขข้อ ๗ ของประกาศดังกล่าว และประกาศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง นั้น การออกมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เป็นการออกโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายตามพระราชบัญญัติ คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นไปตาม ความเหมาะสมแก่สภาวะการณ์และวิกฤตการณ์แล้ว

ส่วนคำขอท้ายฟ้องข้อ ๔. นั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ผิดสัญญาหรือแก้ไข ข้อตกลงในสัญญาฝ่ายเดียวโดยมิชอบ ประกอบกับการแก้ไขข้อสัญญาอันเป็นเงื่อนไขในสัญญา เกิดจากการตกลงของคู่สัญญา ศาลไม่อาจใช้ดุลพินิจแทนคู่สัญญาโดยกำหนดให้ยกเลิกหรือแก้ไข

/ข้อกำหนด...

ข้อกำหนดในสัญญาได้ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่ง ประกาศหรือดำเนินการใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้ไขเพิ่มเติม ข้อตกลงในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นคำขอที่ไม่ชอบและไม่อาจบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การในทำนองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔๐/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๔๒๐) เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ประเด็นการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT เป็นเรื่องนโยบายตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และแจ้งผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ที่ สกพ ๕๕๐๒/๙๓๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เพิ่มเติมอุทธรณ์ตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ สำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัย และกลั่นกรองคำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๑๕) เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ โดยคณะอนุกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้ ๑. ประเด็นตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นการออกประกาศตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑ (๑) กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงาน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติภายใต้กรอบนโยบายของรัฐ ดังนั้น การออกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นการดำเนินการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ได้เห็นชอบแนวทางการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ คือ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น การออกประกาศดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ได้รับสิทธิการรับซื้อไฟฟ้าที่ได้รับค่าตอบแทนแบบ FIT ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ย่อมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการรายอื่นๆ ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับผู้ฟ้องคดี อีกทั้งยังเป็นการอุทธรณ์นอกเหนือขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเห็นควร

/ยกอุทธรณ์...

ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ๒. ประเด็นตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้มีผลให้โครงการโรงไฟฟ้าชีวมวลทุกโครงการที่มีสัญญาแบบ Adder และได้เปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT แล้ว ได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ และขอให้โครงการของผู้ฟ้องคดีได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้แบ่งกลุ่มของผู้ประกอบการตามสถานะของแต่ละรายที่มีความแตกต่างกัน ๔ กลุ่ม ได้แก่ ๑) โครงการที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้า โดยได้รับอัตราการรับซื้อไฟฟ้าในแบบ Adder ที่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ให้การไฟฟ้าแล้ว ๒) โครงการที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้า โดยได้รับอัตราการรับซื้อไฟฟ้าในแบบ Adder แต่ยังไม่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ให้การไฟฟ้าแล้ว ๓) โครงการที่ได้รับการอนุมัติตอบรับซื้อไฟฟ้าจากการไฟฟ้าแล้ว ในปี ๒๕๕๗ โดยได้รับอัตราการรับซื้อไฟฟ้าในแบบ Adder และ ๔) โครงการที่ยื่นข้อเสนอไว้ในแบบ Adder รวมถึงโครงการที่ยื่นข้อเสนอในระหว่างวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ และได้รับการตอบรับซื้อไฟฟ้าในแบบ Adder แล้ว ดังนั้น การแบ่งกลุ่มไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติสำหรับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ผู้ประกอบการซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกัน จะมีสิทธิเสมอกันหมด มิได้ทำให้การแข่งขันในธุรกิจพลังงานขาดความเป็นธรรมแต่อย่างใด ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีขอรับสิทธิการได้รับค่าตอบแทนรับซื้อไฟฟ้าแบบ FIT ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ ส่งเรื่องไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะฝ่ายเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับด้านนโยบาย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งว่า การดำเนินการเปลี่ยนสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจากรูปแบบ Adder เป็น FIT ของ VSPP ต้องดำเนินการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ได้เห็นชอบแนวทางการแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยให้โรงไฟฟ้าชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกรูปแบบจาก Adder เป็น FIT ได้ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ได้รับสิทธิการรับซื้อไฟฟ้าที่ได้รับค่าตอบแทนแบบ FIT ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ย่อมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการรายอื่นๆ ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับผู้ฟ้องคดี อีกทั้งยังเป็นการอุทธรณ์นอกเหนือขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเห็นควรยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ต่อมา สำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

/เข้าสู่การ...

เข้าสู่การพิจารณาของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๔๔๘) เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ โดยผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นชอบผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ผูกคืดตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้ผูกคืดไม่สามารถฟ้องคืดนี้ได้ เนื่องจากผู้ผูกคืดได้ยื่นฟ้องคืดต่อศาลเกินกำหนดระยะเวลาการฟ้องคืดปกครองตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากผู้ผูกคืดมีหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โดยสำนักงานของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวไว้ในวันเดียวกัน ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน คือ ภายในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เมื่อผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ผูกคืดทราบภายในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงต้องถือว่ามิเหตุแห่งการฟ้องคืดและผู้ผูกคืดได้รู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคืดในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ผูกคืดจะต้องยื่นฟ้องคืดภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันดังกล่าวคือ ภายในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ โดยไม่ต้องรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ อีกต่อไป แม้ต่อมา ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ จะได้ออกคำสั่งวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ผูกคืดแล้วเสร็จและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ผูกคืดทราบ แต่การดังกล่าวก็มิเป็นเหตุให้วันเริ่มนับระยะเวลาการฟ้องคืดต้องเลื่อนออกไปแต่อย่างใด การที่ผู้ผูกคืดยื่นคำฟ้องต่อศาลในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงเป็นการยื่นฟ้องคืดเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาการฟ้องคืดตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

กรณีผู้ผูกคืดอ้างว่า ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ มีมติและผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT) พ.ศ. ๒๕๕๙ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ดำเนินการเปลี่ยนสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ผูกคืดจากแบบ Adder เป็น FiT โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ทำให้ผู้ผูกคืดได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้รับความเสียหายจากการถูกตัดระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ลดลงจาก ๘ ปี เหลือเพียง ๔ ปี ๑ เดือน ๒๐ วัน และได้รับความเสียหายจากการถูกตัดระยะเวลาการได้รับอัตรา FIT ลดลงจาก ๑๒ ปี เหลือเพียง ๘ ปี ๓ เดือน ๒ วัน นั้น ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้ออกประกาศการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT)-พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามนโยบายของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ มีมติเห็นชอบแนวทางการแก้ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยให้กลุ่มโครงการโรงไฟฟ้าชีวมวลที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น Fit ได้ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการ

/พลังงาน...

พลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีก็ได้เลือกปรับรูปแบบการรับซื้อไฟฟ้าจากแบบ Adder เป็น FIT และดำเนินการลงนามในข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งนี้ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีนโยบายแก้ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวลโดยให้โครงการชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ ผู้ฟ้องคดีรวมทั้งผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลรูปแบบ Adder รายอื่น ที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้วก็ยังคงอยู่ในรูปแบบ Adder ตามสัญญาเดิมต่อไป และหากผู้ฟ้องคดีประสงค์ที่จะได้รับราคาซื้อไฟฟ้าแบบ FIT ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ก็จะเป็นการขัดต่อนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะนโยบายของภาครัฐและไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการกิจการโรงไฟฟ้าชีวมวลรายอื่นที่ได้เลือกปรับราคาซื้อไฟฟ้ารูปแบบ Adder เป็น FIT โดยยอมรับเงื่อนไขตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์และได้รับส่วนเพิ่มราคาซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ Adder ไปแล้ว และเมื่อผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ขอเปลี่ยนจากแบบ Adder เป็น FIT แล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวว่าได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับค่าไฟฟ้าตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ กรณีดังกล่าวมิอาจรับฟังได้ว่าเป็นความเสียหาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่ได้ลงนามไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประกอบกับการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นพิพาทในกรณีนี้ ก็เป็นการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ของกฎหมายมิได้เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลใช้กับผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลที่มีคุณสมบัติเดียวกันกับผู้ฟ้องคดีทุกราย นอกจากผู้ฟ้องคดีแล้วมีโครงการโรงไฟฟ้าชีวมวลรายอื่นที่ใช้สิทธิตามประกาศดังกล่าวเพื่อขอเปลี่ยนจากแบบ Adder เป็น FIT และมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ประมาณ ๑๐๐ กว่าโครงการ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีประสงค์ที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีร่วมกันแก้ไขประกาศและสัญญาซื้อขายไฟฟ้าให้ผู้ฟ้องคดีได้สิทธิในการเปลี่ยนแปลงสัญญาเป็นแบบ FIT เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ย่อมไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลรายอื่น

/กรณีผู้ฟ้องคดี...

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ที่กำหนดให้โครงการที่ขอเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น FIT ตามประกาศฉบับนี้ ได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป และไม่เห็นพ้องด้วยที่ให้สิทธิประโยชน์ในการเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT น้อยกว่าการเปลี่ยนสัญญาตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๘ ทั้งในด้านกำหนดเวลาเริ่มต้นของสิทธิในการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ด้านระยะเวลาของการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT Premium และด้านอายุสัญญาแบบ FIT นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการออกประกาศฉบับดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลให้โครงการของกลุ่มผู้ฟ้องคดีมีสิทธิขอเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ได้ อย่างไรก็ตาม ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ให้สิทธิของกลุ่มผู้ฟ้องคดีที่จะสามารถขอเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น FIT ได้ โดยสิทธิของผู้ฟ้องคดีหากจะเกิดหรือมีขึ้นก็ต่อเมื่อได้เข้าทำสัญญาเปลี่ยนจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT แล้ว ซึ่งย่อมต้องเกิดขึ้นภายหลังจากการประกาศใช้ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ และได้มีการเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็น FIT แล้ว ซึ่งประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ นี้ได้ออกประกาศเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ที่เสนอขอเปลี่ยนสัญญาจาก Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศฉบับนี้จะมีผลย้อนไปถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเป็นต้นไป ดังนั้น ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คงเป็นสัญญาประเภท Adder อันเป็นระยะเวลาในการปฏิบัติตามนิติสัมพันธ์ตามสัญญาเดิม ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบตามสัญญาและได้รับสิทธิประโยชน์ในรูปแบบ Adder ไปแล้ว ระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์ในรูปแบบสัญญาดังกล่าว และได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้วจึงต้องนำมาปรับลดและหักออกจากระยะเวลาตามสัญญาที่เสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไขจากแบบ Adder เป็น FIT ฉบับใหม่ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น นอกจากนี้ การออกประกาศฉบับ ปี ๒๕๕๙ เป็นการแก้ปัญหาความไม่เป็นธรรมให้กับโครงการในระบบ Adder ที่เปลี่ยนมาเป็นระบบ FIT เพื่อให้สามารถแข่งขันอย่างเท่าเทียมกันกับผู้ประกอบกิจการรายอื่นในด้านต้นทุนการจัดหาเชื้อเพลิงชีวมวล แต่ทั้งนี้โครงการที่เคยได้รับ Adder ไปแล้วจะได้รับผลประโยชน์ทั้งหมดเท่ากับระยะเวลาที่เหลือ ดังนั้น เมื่อเปลี่ยนมาเป็น FIT และได้อัตรา FIT ที่สูงขึ้นจึงถูกตัดระยะเวลาที่เหลือลดลง ซึ่งเป็นธรรมกับทุกฝ่ายโดยเฉพาะประชาชนที่ไม่ต้องจ่ายค่าไฟฟ้าในอัตราที่เพิ่มขึ้น

/กรณีผู้ฟ้องคดี...

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยเพิกเฉยไม่ตอบหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ทำให้ผู้ฟ้องคดีจำต้องลงนามในข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าไปก่อน แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะยังไม่ได้วินิจฉัยหนังสือโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เนื่องจากเพื่อมิให้เสียงต่อการที่จะไม่มีสิทธิยื่นขอเปลี่ยนแปลงสัญญาอีกต่อไป เนื่องจากพ้นระยะเวลาวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีดำเนินการประกอบธุรกิจมาเป็น เวลานานย่อมมีความรู้ความเชี่ยวชาญคำนวณผลได้ผลเสีย ซึ่งผู้ฟ้องคดียอมรับว่าการลงนาม ในสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาอย่างใด ๆ นั้น ย่อมต้องผ่านการพิจารณา อย่างละเอียดรอบคอบ พิจารณาส่วนได้เสียและเงื่อนไขตามสัญญาอย่างถี่ถ้วน มิใช่แค่การลงนาม เพราะเพียงแค่จำต้องลงนามในสัญญาตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเท่านั้น เพราะหากผู้ฟ้องคดีลงนาม ในบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้างดงกล่าวเพียงเพราะจำต้องลงนามแล้ว ย่อมแสดงว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เข้าลงนามโดยสมัครใจ ย่อมทำให้การเข้าลงนามในบันทึกข้อตกลง แก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เกิดผลเป็นการเปลี่ยนแปลง สัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ได้ ดังนั้น เมื่อประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ได้ออกประกาศ ลงราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ และผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอเปลี่ยนสัญญาจาก แบบ Adder เป็นแบบ FIT ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ซึ่งมีระยะเวลา ห่างกันแค่เพียง ๓ วัน ย่อมแสดงว่าผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วว่า ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ นั้น เป็นประโยชน์แก่ตนจึงรีบเข้าถือเอาประโยชน์และยอมรับประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ โดยการทำคำขอ เปลี่ยนสัญญาดังกล่าว ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทันที ซึ่งหากผู้ฟ้องคดี ไม่ยอมรับประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ดังกล่าวและยังมีข้อโต้แย้งอยู่ ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะยื่นคำโต้แย้ง ประกาศดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังเช่นที่ได้ยื่นข้อโต้แย้งตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และหากได้รับแจ้งคำวินิจฉัยล่าช้าไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะใช้สิทธิดำเนินการตามขั้นตอนที่ กฎหมายกำหนดไว้ต่อไป แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้ดำเนินการดังกล่าวไม่ กลับยื่นคำขอเปลี่ยนสัญญา ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ หลังจากนั้นก็ยื่นหนังสือโต้แย้งลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แล้ว เปลี่ยนกลับเป็นเข้าลงนามในบันทึกข้อตกลงแก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ อีก อันแสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมุ่งเฉพาะผลกำไรในการประกอบธุรกิจ เพียงอย่างเดียว

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย และตามคำขอท้ายฟ้องที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหาย จากการไม่ได้รับค่าไฟฟ้าในอัตรา FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอเปลี่ยนสัญญาจาก ประเภท Adder เป็นประเภท FIT ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และลงนามในสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

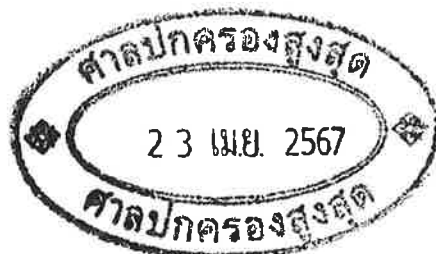
/ก็ต้องถือว่า...

ก็ต้องถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับเงื่อนไขตามสัญญา และตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ แล้ว นอกจากนี้ ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ นี้ให้สิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีที่จะเลือกว่าจะเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT (FIT Premium) หรือไม่ก็ได้ ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ จึงหาได้กระทบสิทธิและหน้าที่ ตามสัญญาในรูปแบบ Adder ที่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามสัญญาเดิมแต่อย่างใด สิทธิของผู้ฟ้องคดีมีอยู่อย่างไร ก็คงมีอยู่เพียงนั้น ช้ำยังให้สิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีที่จะขอเปลี่ยนสัญญาใหม่จาก Adder เป็นแบบ FIT โดยไม่มีการริบหลักประกันอีกด้วย ซึ่งเมื่อผู้ฟ้องคดีเลือกเปลี่ยนสัญญา เป็นแบบ FIT สิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีตามสัญญาในรูปแบบ FIT ก็ย่อมเกิดขึ้นตั้งแต่วันทำสัญญา หรือวันที่ประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ กำหนดไว้ (วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙) เป็นต้นไป ดังนั้น เมื่อพิจารณา ถึงมูลหนี้ตามสัญญาแล้ว ในวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้างว่าได้รับความเสียหายนั้น ช่วงเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดียังมีใช้คู่สัญญาตามสัญญา ในรูปแบบ FIT จึงมิใช่ผู้ได้รับความเสียหายจากการออกประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ แต่อย่างใด

กรณีผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายฟ้องในข้อ ๓. ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันยกเลิกข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจาก พลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น แบบ Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันแก้ไขข้อ ๗ ของประกาศดังกล่าว และประกาศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง นั้น การออกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการออกโดยอาศัยอำนาจ ของกฎหมายตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นอำนาจ ทางฝ่ายบริหารโดยเฉพาะ เป็นคำขอที่ไม่อาจบังคับได้เนื่องจากขัดต่อมาตรา ๗๒ (๑) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

กรณีผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายฟ้องในข้อที่ ๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่ง หรือประกาศ หรือดำเนินการใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติม ข้อตกลงในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดี นั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ผิดสัญญา หรือ แก้ไขข้อสัญญาฝ่ายเดียวโดยมิชอบ คำขอดังกล่าวจึงเป็นคำขอที่ไม่ชอบและไม่อาจบังคับได้ ตามมาตรา ๗๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เรียกสำนักงานนโยบาย และแผนพลังงานและสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๗๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๓) (ข) แห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง และกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การโดยถือเอาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ และเสนอแนะนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศเพื่อเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น นอกจากนี้ การดำเนินการต่างๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้ดำเนินการถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดทุกประการ ผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ได้รับความเสียหาย จึงถือว่าไม่มีเหตุที่ศาลจะมีอำนาจกำหนดคำบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้การโดยถือเอาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รวมทั้งคำชี้แจงและเอกสารต่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอไว้ต่อศาลเป็นคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้ เนื่องจากตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของสำนักงานและมีอำนาจหน้าที่ อาทิเช่น รับผิดชอบงานธุรการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือปฏิบัติการอื่นใดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มอบหมาย ซึ่งในกรณีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เพียงรับเรื่องของผู้ฟ้องคดีและมีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มิได้มีหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ศาลปกครองจะรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาพิพากษาได้หรือไม่ นั้น ข้อหาที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ รวมทั้งมติที่ประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ข้อ ๔ และข้อ ๗ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ศาลเห็นว่า โดยที่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเพียงการให้ความเห็นชอบในการเปลี่ยนแปลงอัตราค่ารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) และกำหนดแนวทางการดำเนินการในช่วงเปลี่ยนผ่านจากระบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำไปกำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์ในการจัดหาไฟฟ้าและ

/ออกประกาศ...

ออกประกาศเชิญชวนการรับซื้อไฟฟ้าตามมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อไป มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นเพียงการดำเนินการภายในของฝ่ายปกครอง ที่ยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องในส่วนที่ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้พิจารณา และเมื่อศาลไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยความรับผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกต่อไป

ส่วนคำขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ข้อ ๔ และข้อ ๗ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง นั้น สำหรับเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดีระเบียบคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ การคัดค้านและการพิจารณาคำร้องคัดค้าน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๕ กำหนดว่า ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ดังนี้... (๓) คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับ คำวินิจฉัยชี้ขาด คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดใดๆ ของคณะกรรมการ ข้อ ๑๙ วรรคสอง กำหนดว่า ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาและสรุปความเห็น เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับอุทธรณ์ ข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยพร้อมเหตุผลให้คู่กรณีทราบ จากบทบัญญัติดังกล่าว จะเห็นได้ว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ เพื่อนำเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับอุทธรณ์ แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดระยะเวลาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันสมควร ซึ่งเมื่อเทียบกับมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นบทบัญญัติกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง บัญญัติให้อำนาจผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน แต่หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน

/นับแต่วันที่...

นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา เมื่อคดีนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการแจ้งเหตุจำเป็นการขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนครบกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับผลการสรุปความเห็นจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีจึงต้องถือว่าระยะเวลาอันสมควรในการพิจารณาอุทธรณ์ไม่ควรเกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับผลการสรุปความเห็นจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จึงเห็นได้ว่า กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือที่ ASPP-๐๐๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คัดค้านประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน คือ วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ แต่พิจารณาไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ จึงเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีเพื่อขอให้เพิกถอนประกาศฯ ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๙๐๕๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ก็เป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และแม้ศาลปกครองจะมีคำพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีก็เพียงก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีและผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลรูปแบบ Adder รายอื่นที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้วโดยเฉพาะกลุ่มเท่านั้น มิได้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไป กรณีจึงมิใช่เป็นการฟ้องคดีอันเกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ทั้งไม่ปรากฏเหตุจำเป็นอื่นที่เป็นอุปสรรคขัดขวางทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจยื่นคำฟ้องภายในระยะเวลาการฟ้องคดีที่กฎหมายกำหนด ศาลปกครองจึงไม่อาจใช้ดุลพินิจรับคำฟ้องในส่วนคำขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปได้ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับข้อ ๓๐ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่าคดีนี้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม จึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนคำขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจาก

/แบบ Adder...

แบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เมื่อปรากฏว่า ภายหลังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศดังกล่าวโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ และให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดี มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการเพื่อให้ ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium เช่นเดียวกับผู้ประกอบการอื่นตามประกาศฯ ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และถือว่าเป็นการอุทธรณ์คัดค้านประกาศฯ ฉบับลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือดังกล่าวในวันเดียวกัน จึงต้องพิจารณา อุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ที่ได้รับหนังสือ คือ ภายในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงรู้หรือ ควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๙ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาล เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศฯ ฉบับลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงพ้นกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏต่อมาว่า เลขานุการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบสรุปว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจาก พลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ซึ่งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว เป็นคำสั่งทางปกครองที่เกิดขึ้นใหม่และมีผลเป็นการยืนยันประกาศฯ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ และนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงเป็นการยื่นฟ้องเพื่อขอให้ศาลเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลปกครองจึงรับคำฟ้องในส่วนที่ขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ไว้พิจารณาได้

ข้อหาที่สอง ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับ กิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่าน จากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และประกาศ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้า ที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙

/ลงวันที่ ๒๐...

ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๑๕๕๙ รวมทั้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ประกอบกับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดีในข้อหาที่สองแยกพิจารณาได้ดังนี้ ข้อหาย่อยที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือที่ ASPP-๐๐๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คัดค้านประกาศดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ จึงถือว่าวันถัดจากวันดังกล่าว คือ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามข้อหานี้ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจรับคำฟ้องส่วนนี้ไว้พิจารณาได้ และเมื่อศาลไม่อาจรับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องละเมิดอันเกิดจากประกาศ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ไว้พิจารณาแล้ว จึงให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในส่วนของทุนทรัพย์ที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการไม่ได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นเงินจำนวน ๘๖,๒๖๖,๑๐๓.๙๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ข้อหาย่อยที่สอง ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ โต้แย้งประกาศดังกล่าว และกฎหมายกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน คือ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีในข้อหานี้ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๙ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๙ จึงเป็นการฟ้องคดีภายในกำหนดระยะเวลา

/หนึ่งปี...

หนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองจึงรับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องการกระทำละเมิดอันเกิดจากการออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ไว้พิจารณาพิพากษาได้

ข้อหาที่สาม ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เป็นธรรม ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่งหรือประกาศ หรือดำเนินการใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ เพื่อให้มีผลทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้มีอายุสัญญาแบบ FIT ๒๐ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป โดยได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เป็นระยะเวลา ๘ ปี และได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT เป็นระยะเวลา ๑๒ ปี นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเลขที่ VSPP-PEA-๑๑๙/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้า VSPP-PEA-๑๑๙/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ เพื่อรับสิทธิการรับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยมีวัตถุประสงค์แห่งสัญญาให้ผู้ฟ้องคดีผลิตกระแสไฟฟ้าส่งขายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สัญญาดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาให้จัดทำบริการสาธารณะอันเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่โดยที่คำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่งหรือประกาศ หรือดำเนินการใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ เพื่อให้มีผลทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้มีอายุสัญญาแบบ FIT ๒๐ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป โดยได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เป็นระยะเวลา ๘ ปี และได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT เป็นระยะเวลา ๑๒ ปี นั้น เป็นการขอให้ศาลสั่งให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งแก้ไขข้อกำหนดในสัญญารวมถึงผลที่จะเกิดขึ้น หากมีการแก้ไขข้อสัญญาแล้ว ซึ่งการแก้ไขข้อสัญญาในลักษณะดังกล่าวเป็นเงื่อนไขในสัญญาที่เกิดจากการตกลงของคู่สัญญา ศาลย่อมไม่อาจใช้ดุลพินิจแทนคู่สัญญาได้ กรณีจึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามข้อหานี้ต่อศาลปกครอง

/ตามมาตรา ๔๒...

ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลไม่อาจรับคำฟ้องส่วนนี้ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปได้

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อมาว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นการออกประกาศตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้แบ่งกลุ่มผู้ที่ได้รับสิทธิที่จะเลือกอยู่ในระบบ Adder หรือเปลี่ยนเป็น FiT ตามสถานะของผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่ม ซึ่งได้รับสิทธิอย่างเสมอภาคและไม่ได้มีการเลือกปฏิบัติ จึงไม่ได้ทำให้การแข่งขันในธุรกิจพลังงานขาดความเป็นธรรม และมีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงมีปัญหาคือต้องพิจารณาก่อนว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่เสนอนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี และติดตาม ดูแล ประสาน สนับสนุนและเร่งรัดการดำเนินการของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในการปรับรูปแบบการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยเปลี่ยนวิธีการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ประกอบกิจการโรงไฟฟ้าชีวมวลในแบบ Adder ที่ผู้ประกอบกิจการได้รับส่วนเพิ่มจากราคารับซื้อไฟฟ้าปกติ (ค่าไฟฟ้าฐาน + Ft) บวกด้วยส่วนเพิ่ม จำนวน ๐.๓๐ บาทต่อหน่วย ระยะเวลา ๗ ปี นับแต่วันที่จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบ มาเป็นการรับซื้อไฟฟ้าแบบ Feed-in Tariff (FiT) ซึ่งเป็นรูปแบบอัตราซื้อไฟฟ้าคงที่ตลอดอายุโครงการ ไม่เปลี่ยนแปลงตามค่าไฟฟ้าฐานและค่า Ft โดยมีอัตรา FiT คิดจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่แท้จริงบวกด้วยผลตอบแทนการลงทุนที่เหมาะสม โดยมีเหตุผล ดังนี้ (๑) เพื่อให้อัตรารับซื้อไฟฟ้าสอดคล้องกับต้นทุนพลังงานหมุนเวียนในแต่ละประเภทอย่างแท้จริง โดยมีการทบทวนต้นทุนอย่างต่อเนื่อง (๒) เป็นการช่วยลดภาระค่าไฟฟ้าของประชาชน เนื่องจากมีการอุดหนุนอัตรารับซื้อไฟฟ้าแบบค่อยเป็นค่อยไปตามช่วงระยะเวลาของโครงการซึ่งมีระยะเวลานับสนุนยาวนานกว่ารูปแบบ Adder (๓) ภาครัฐสามารถวางแผนการจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ประกอบการจะดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องตลอดอายุสัญญา และ (๔) ผู้ประกอบการสามารถมีรายได้จากการขายไฟฟ้าโดยมีผลตอบแทนการลงทุนที่เหมาะสม สอดคล้องกับต้นทุนการผลิตไฟฟ้า

/ที่เกิดขึ้นจริง...

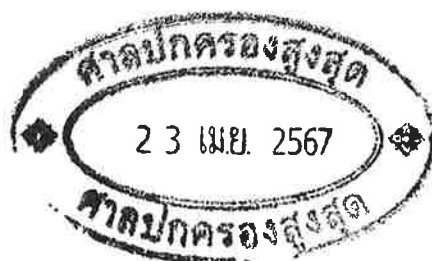
ที่เกิดขึ้นจริง ทำให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการและประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการรับซื้อไฟฟ้าจากรูปแบบ Adder ไปเป็นรูปแบบ FIT เนื่องจากการรับซื้อไฟฟ้าแบบ FIT ส่งผลดีต่อทั้งภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงควรกำหนดให้ใช้วิธีการรับซื้อไฟฟ้าแบบ FIT กับโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวลทั้งหมด โดยเท่าเทียมกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบแนวทางการดำเนินการในช่วงเปลี่ยนผ่านจากระบบ Adder เป็น FIT ด้วยการหยุดรับคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder และให้โครงการที่ได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder แล้ว แต่มีความสนใจที่เข้าร่วมโครงการภายใต้รูปแบบ FIT สามารถยื่นคำร้องเพื่อขอปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบ FIT ได้ ยกเว้นกลุ่มโครงการที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว (หรือ COD แล้ว) ให้คงอยู่ในรูปแบบ Adder ต่อไป ด้วยเหตุว่าโครงการในกลุ่มนี้ได้รับการสนับสนุนอัตรา Adder ไปแล้วบางส่วน มีจำนวนปีไม่เท่ากัน หากมีการอนุมัติให้ปรับรูปแบบเป็น FIT จะต้องแก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้า ซึ่งจะเกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างสัญญาและอายุโครงการที่เหลืออยู่ จึงให้คงอยู่ในระบบ Adder ต่อไป นั้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่าขัดแย้งกับเหตุผลที่ใช้ประกอบมติเปลี่ยนแปลงวิธีการรับซื้อไฟฟ้าข้างต้น โดยโครงการในแบบ Adder ที่จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบแล้วย่อมไม่มีโอกาสได้รับการปรับอัตราการรับซื้อไฟฟ้าให้สอดคล้องกับต้นทุนพลังงานที่แท้จริง และต้องแบกรับภาระต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่เพิ่มมากขึ้น จนไม่อาจมีรายได้จากการขายไฟฟ้าที่เหมาะสม ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าโครงการในกลุ่มนี้จะยกเลิกสัญญาเมื่อพ้นระยะเวลาการสนับสนุนส่วนเพิ่ม อันจะส่งผลกระทบต่อการวางแผนการจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนของภาครัฐ แม้ว่าโครงการในกลุ่มนี้จะได้ยอมรับภาระต้นทุนที่มีในขณะทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้าในระบบ Adder แล้วก็ตาม แต่เมื่อการปรับเปลี่ยนวิธีการรับซื้อไฟฟ้าจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ส่งผลดีกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงสมควรนำวิธีการรับซื้อไฟฟ้าแบบ FIT มาใช้กับกลุ่มโครงการที่ได้มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว ด้วยความเสมอภาคกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบให้มีการแบ่งโครงการออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มโครงการที่มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว กับกลุ่มโครงการที่ยังไม่มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบ ประกอบไปด้วย โครงการที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้วหรือได้รับอนุมัติตอบรับซื้อไฟฟ้าในปี ๒๕๕๗ และยังไม่พ้นกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ และโครงการที่ยื่นคำขอขายไฟฟ้าแล้วแต่ยังไม่ได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้า และปฏิบัติต่อโครงการทั้งสองกลุ่มนี้โดยแตกต่างกัน ด้วยการยินยอมให้กลุ่มโครงการที่ยังไม่มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการรับซื้อไฟฟ้าจากรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ ในขณะที่กลุ่มโครงการที่มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบแล้วซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดี กลับไม่ยินยอมให้ปรับเปลี่ยนวิธีการรับซื้อไฟฟ้าจากรูปแบบ Adder เป็น FIT มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว

/จึงเป็นการ...

จึงเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ออกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากสมาคมโรงไฟฟ้าชีวมวลและเครือข่ายรวมถึงผู้ฟ้องคดี ได้ร้องเรียนต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงความไม่เป็นธรรมในเรื่องดังกล่าว จนต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ มีการพิจารณาแก้ปัญหาการรับซื้อ ไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน และมีมติเห็นชอบแนวทางการแก้ไขปัญหาโครงการผลิตไฟฟ้า ที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวลให้สามารถเลือกที่จะอยู่ในแบบ Adder อย่างเดิม หรือเปลี่ยนเป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) ก็ได้ ภายใต้งบเงื่อนไขที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศคณะกรรมการกำกับ กิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีว มวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยข้อ ๔ ของประกาศฯ กำหนดให้โครงการ ซึ่งหมายถึง โครงการผลิตไฟฟ้า จากพลังงานหมุนเวียนที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล มีสิทธิที่จะเลือกอยู่ในแบบ Adder หรือเลือก ที่จะเปลี่ยนเป็นแบบ FIT ก็ได้ และข้อ ๖ ของประกาศฯ กำหนดลักษณะของโครงการที่สามารถยื่น ความประสงค์เปลี่ยนจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ให้รวมถึงโครงการที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้า กับการไฟฟ้าโดยได้รับอัตรารับซื้อไฟฟ้าในแบบ Adder ที่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิง พาณิชย์ให้การไฟฟ้าแล้ว อันเป็นการแก้ไขความไม่ชอบด้วยกฎหมายของประกาศฯ ฉบับลง วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ในส่วนคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโครงการ ดังนั้น ประกาศคณะกรรมการ กำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิง ชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ข้อ ๔ และข้อ ๖ ที่ให้สิทธิผู้ฟ้องคดีสามารถเปลี่ยนเป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่สำหรับข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิอันเกิดจากการเปลี่ยนวิธีรับซื้อ ไฟฟ้าจากแบบ Adder ไปเป็นแบบ FIT ตามข้อ ๗ ของประกาศดังกล่าว ที่กำหนดว่า โครงการ ที่เลือกเปลี่ยนเป็นแบบ FIT จะได้รับสิทธิ ดังต่อไปนี้ (๑) โครงการจะได้รับอัตรา FIT และ FIT Premium ประเภทชีวมวลตามที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้มีมติไว้ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ดังนี้ ... กำลังผลิตติดตั้ง มากกว่า ๓ เมกกะวัตต์ อัตรา FIT เท่ากับ ๔.๒๔ บาทต่อหน่วย ระยะเวลาสนับสนุน ๒๐ ปี อัตรา FIT Premium สำหรับโครงการกลุ่มเชื้อเพลิงชีวมวล (๘ ปีแรก) เท่ากับ ๐.๓๐ บาทต่อหน่วย (๒) โครงการมีอายุสัญญา การรับซื้อไฟฟ้าคงเหลือในแบบ FIT เท่ากับอายุสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่กำหนดไว้ ๒๐ ปี ปรับลดด้วย ระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าอีก ดังนี้ ... จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้วภายใต้ระบบ Adder มากกว่า ๓๖ - ๔๘ เดือน อายุสัญญา ซื้อขายไฟฟ้าคงเหลือระหว่าง ๑๖ - ๑๗ ปี ระยะเวลาที่ปรับลดเท่ากับ ๓ ปี ๙ เดือน (๔๕ เดือน) ...

/ (๓) โครงการ...

(๓) โครงการมีระยะเวลาคงเหลือที่จะได้รับอัตรา FIT Premium เท่ากับ ๘ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้ว (๔) ภายหลังจากสิ้นสุดอายุสัญญาแบบ FIT แล้ว โครงการอาจได้รับพิจารณาต่ออายุสัญญาซื้อขายไฟฟ้าไปอีกตามระยะเวลาที่ปรับลดตามข้อ ๗ (๒) โดยการพิจารณาต่ออายุสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจะต้องมีอัตรารับซื้อไฟฟ้าที่ค้ำประกันถึงผลประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ นั้นยังมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีและปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรม โดยเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เปิดโอกาสให้โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวลในระบบ Adder สามารถเลือกที่จะเปลี่ยนเป็นแบบ FIT ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องปฏิบัติต่อโครงการที่อยู่ในระบบเดียวกันอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถกำหนดเงื่อนไขที่เป็นบางประการเพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมโครงการแต่ละรายได้รับสิทธิอย่างเท่าเทียมกันได้ ดังเช่น การได้รับอัตรา FIT Premium ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากอัตรา FIT ปกติ เมื่อโครงการในกลุ่มที่จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ในแบบ Adder เดิมได้รับส่วนเพิ่มจำนวน ๐.๓๐ บาท เป็นระยะเวลาเท่าใด เมื่อปรับมาเป็นรูปแบบ FIT แล้วจะได้รับอัตรา FIT Premium ซึ่งเป็นส่วนเพิ่มเช่นเดียวกันเท่ากับระยะเวลา ๘ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้รับ Adder ไปแล้วก่อนหน้านี้ ตามข้อ ๗ (๓) ของประกาศฯ หรือการกำหนดให้อายุสัญญาในระบบ FIT เท่ากับอายุสัญญาเดิม ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่โครงการกลุ่มดังกล่าวได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม ตามข้อ ๗ (๒) โดยอาศัยเหตุจากปริมาณเงินให้ความช่วยเหลือตลอดโครงการ ซึ่งจะมีผลเท่ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ให้ความช่วยเหลือโครงการกลุ่มดังกล่าว หรืออีกนัยหนึ่งคือ ไม่มีการเปลี่ยนวิธีการรับซื้อไฟฟ้าสำหรับโครงการที่ได้มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้วแต่อย่างใด แม้ว่าข้อ ๗ (๔) ของประกาศฯ จะกำหนดให้สามารถต่ออายุสัญญาซื้อขายไฟฟ้าไปอีกตามระยะเวลาที่ปรับลดก็ตาม แต่ไม่เป็นการแน่นอนว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการต่ออายุสัญญาเท่ากับระยะเวลาที่ปรับลดหรือไม่ ดังนั้นการกำหนดหลักเกณฑ์การปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศดังกล่าวในส่วนที่มีการปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม จึงเป็นการเลือกปฏิบัติกับผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรม อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับในส่วนของวันที่เริ่มต้นได้รับสิทธิในการได้รับ FIT แทน Adder ตามข้อ ๑๐ ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่กำหนดให้โครงการได้รับ FIT แทน Adder นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น เห็นว่า มาตรา ๑๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ

/พระราชบัญญัตินี้...

พระราชบัญญัตินี้ภายใต้กรอบนโยบายของรัฐ... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงานแล้วมีมติเห็นชอบแนวทางแก้ไขปัญหาดำเนินการของคณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงานเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยให้โครงการชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกรูปแบบเป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) ได้ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ คือ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นกรอบนโยบายของรัฐ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยกำหนดให้โครงการได้รับสิทธิในการได้รับ FIT แทน Adder นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ตามข้อ ๑๐ ของประกาศฯ จึงเป็นการดำเนินการภายใต้กรอบนโยบายของรัฐตามมาตรา ๑๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจกำหนดให้มีผลก่อนวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติได้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่ามีสิทธิได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ จึงไม่อาจรับฟังได้

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เฉพาะข้อ ๗ (๒) ในส่วนที่ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้า ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ในส่วนดังกล่าว จึงเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน และเมื่อศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปดำเนินการยกเลิกหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศฯ และกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามประกาศที่แก้ไขต่อไป

/สำหรับ...

สำหรับประเด็นที่ว่า การที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นการละเมิดต่อผู้ผูกฟองคืดหรือไม่ หากเป็นการละเมิด ผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ผูกฟองคืดหรือไม่ เพียงใด

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ประกาศของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เฉพาะในส่วนข้อ ๗ (๒) ของประกาศฯ ที่ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้า ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่การกระทำดังกล่าวจะเป็นการละเมิดต่อผู้ผูกฟองคืดหรือไม่ ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ผูกฟองคืดได้รับความเสียหายอันเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ประกอบด้วย เมื่อข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่าผู้ผูกฟองคืดจะได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ออกประกาศดังกล่าวเป็นการแน่นอน เนื่องจากอาจได้รับการต่ออายุโครงการ ตามข้อ ๗ (๔) ของประกาศฯ แม้ผู้ผูกฟองคืดจะอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการถูกตัดสิทธิการรับซื้อไฟฟ้ากับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ แต่สิทธิดังกล่าวเป็นสิทธิตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจึงมิใช่ความเสียหายจากการกระทำละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ จึงไม่ได้ทำละเมิด ผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ผูกฟองคืด ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ อ้างตามหนังสือผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกยกฟ้องผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๔ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ คืบค่าธรรมเนียมศาลในส่วนที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาให้แก่ผู้ผูกฟองคืด

ผู้ผูกฟองคืดอุทธรณ์ว่า แม้ว่ามติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ จะเป็นการดำเนินการภายในของฝ่ายปกครอง แต่มติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ดังกล่าวก็มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิของผู้ผูกฟองคืดโดยตรง กล่าวคือ มติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีผลโดยตรงเป็นการตัดสิทธิทำให้ผู้ผูกฟองคืดไม่สามารถเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT และมติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑

/เมื่อวันที่ ๑๑...

เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ มีผลโดยตรงเป็นการตัดสิทธิทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT ที่มีสิทธิประโยชน์ดังเช่นการเปลี่ยนสัญญาตามประกาศฉบับที่ ๑ ได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ให้การยอมรับโดยชัดแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมติหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วยการออกประกาศฉบับที่ ๑ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๕ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และโดยที่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ รวมทั้งประกาศฉบับที่ ๑ และประกาศฉบับที่ ๕ ส่งผลโดยตรงทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการเสียสิทธิในการเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT และโดยที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าประกาศทั้งสองฉบับไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติ และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ด้วยเหตุนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่มีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอนมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ศาลปกครองชั้นต้นจึงชอบที่จะรับคำฟ้องในส่วนที่ขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้พิจารณา และเมื่อศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไว้พิจารณาแล้ว จึงต้องวินิจฉัยความรับผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อไปตามรูปคดี

สำหรับเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดี ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ และประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี นั้น แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะยื่นฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศทั้งสองฉบับเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีไปแล้ว แต่คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ Adder รายอื่นที่ได้รับความไม่เป็นธรรมเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีด้วย การฟ้องคดีนี้จึงเป็นเรื่องประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะด้วยหาใช่เป็นประโยชน์เฉพาะของผู้ฟ้องคดีแต่เพียงฝ่ายเดียวไม่ กล่าวคือ การที่ศาลจะมีคำพิพากษาให้ตามคำขอท้ายฟ้องนั้น นอกจากจะเป็นการชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมแล้ว ยังทำให้โครงการของผู้ฟ้องคดีสามารถดำเนินการต่อไปได้โดยมีระยะเวลาของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT หรืออายุโครงการยาวขึ้น (โครงการตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ มีอายุโครงการยาวกว่าโครงการตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙) และได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT Premium เป็นระยะเวลานานมากขึ้น (โครงการตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ มีระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ Premium ยาวกว่าโครงการตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙) ซึ่งการที่โครงการของผู้ฟ้องคดีมีระยะเวลาของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT หรืออายุโครงการยาวขึ้นและได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT Premium เป็นระยะเวลานานมากขึ้นนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชุมชนรอบโรงไฟฟ้า ประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า และประเทศชาติโดยส่วนรวมในหลายประการ ดังต่อไปนี้ ๑) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้รับเงินจากผู้ฟ้องคดีเป็นค่าดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดประมาณปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

/หรือประมาณ...

หรือประมาณ ๑๒๐ ล้านบาท ตลอดอายุโครงการ ๒๐ ปี ๒) ประชาชนรอบโรงไฟฟ้าได้รับประโยชน์จากการได้ใช้เงินกองทุนโรงไฟฟ้าซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องชำระเงินเข้ากองทุนปีละประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ บาท หรือประมาณ ๑๒ ล้านบาท ตลอดอายุโครงการ ๒๐ ปี ๓) ประชาชนและเกษตรกรรอบโรงไฟฟ้ามีรายได้จากการขายวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นเชื้อเพลิงผลิตไฟฟ้าให้แก่ผู้ฟ้องคดีไม่ต่ำกว่า ๘๐๐ ล้านบาทต่อปี ๔) ประเทศชาติ ประชาชน สังคม และสภาพแวดล้อมได้รับประโยชน์จากโครงการจากการที่โครงการใช้ชีวมวลเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า จึงทำให้เกิดความมั่นคงทางพลังงาน ลดการนำเข้าเชื้อเพลิงจากฟอสซิล เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น และภาครัฐยังมีรายได้จากภาษีอากรที่ได้รับจากผู้ฟ้องคดี ทั้งภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล รวมประมาณ ๗๐๐ ล้านบาท อีกทั้งยังช่วยลดมลภาวะที่เกิดจากการเผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ และกระจายรายได้สู่ชุมชน ก่อให้เกิดเงินหมุนเวียนในชุมชนปีละกว่า ๘๐๐ ล้านบาท หรือประมาณ ๑๗,๑๐๐ ล้านบาท ตลอดอายุโครงการ ๒๐ ปี ด้วยเหตุนี้ การที่โครงการของผู้ฟ้องคดี จะได้รับสิทธิประโยชน์ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ไม่เพียงแต่เป็นการชอบด้วยกฎหมาย และเป็นธรรมดังข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่างๆ โครงการของผู้ฟ้องคดี ตามสัญญาพิพาทได้รับสิทธิประโยชน์ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชุมชนรอบโรงไฟฟ้า ประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า และประเทศชาติโดยส่วนรวมในหลายประการด้วย ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีอำนาจรับคำฟ้องในส่วนนี้ไว้พิจารณาได้

สำหรับเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าการที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๕๒ ศาลปกครองชั้นต้นไม่อาจรับคำฟ้องส่วนนี้ไว้พิจารณาได้นั้น ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เมื่อศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยแล้วว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ.๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมทั้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ประกอบกับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ

/วิธีพิจารณา...

วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้ ก็ชอบที่จะรับคำฟ้องในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ชดใช้ ค่าเสียหายไว้พิจารณาได้เช่นกัน เพราะคำขอของผู้ฟ้องคดีเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นที่สองที่ว่า คำวินิจฉัยยุทธธรรม ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ชอบด้วย กฎหมายหรือไม่ ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การกำหนดหลักเกณฑ์การปรับลดระยะเวลา รับซื้อไฟฟ้าตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ในส่วนที่มีการปรับลดระยะเวลารับซื้อ ไฟฟ้าเพิ่มเติม จึงเป็นการเลือกปฏิบัติกับผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรม อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า การกำหนด หลักเกณฑ์การปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ในส่วนที่ มีการปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม เป็นการเลือกปฏิบัติกับผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรม อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการลดระยะเวลาของสัญญาโดยนำระยะเวลา ที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (COD) มาหักลบออกจากอายุสัญญา ๒๐ ปี ก็เป็นการเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน กล่าวคือ โครงการที่ มีสัญญาแบบ Adder ที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ กับโครงการที่เปลี่ยนสัญญา ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ได้รับสิทธิในการเปลี่ยนสัญญา และสิทธิในการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT ที่แตกต่างกันอย่างเป็นสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ จะได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ แต่โครงการที่ เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จะได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ (๒) โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ จะมีระยะเวลาการได้ค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium จำนวน ๘ ปี แต่โครงการที่เปลี่ยนสัญญา ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จะมีระยะเวลาการได้ค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เท่ากับ ๘ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้ว ดังนั้น ระยะเวลาการได้ค่าไฟฟ้า อัตรา FIT Premium ของโครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศฉบับที่ ๕ จึงน้อยกว่า ๘ ปี (๓) โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ จะมีอายุสัญญาแบบ FIT จำนวน ๒๐ ปี แต่โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จะมีอายุสัญญาแบบ FIT เท่ากับอายุ สัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่กำหนดไว้ ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ ไปแล้ว และปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าอีก ดังนั้น อายุสัญญาแบบ FIT ของโครงการ ที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จึงน้อยกว่า ๒๐ ปี ด้วยเหตุนี้ ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จึงจำกัดตัดสิทธิโครงการตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ด้วยการให้สัญญา แบบ FIT ตามประกาศฉบับนี้มีอายุสัญญา ระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium

/และ FIT...

และ FIT น้อยกว่าสัญญาแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ เป็นการเลือกปฏิบัติและจำกัด
 ตัดสิทธิโดยไม่มีเหตุผลหรือเหตุอันสมควรใดๆ รองรับ ไม่ว่าจะโดยข้อกำหนดหรือคุณสมบัติ
 หรือสถานะของโครงการ ทั้งๆ ที่ผู้ประกอบการที่มีสัญญาแบบ Adder ทุกรายต่างก็มีคุณสมบัติ
 ในสาระสำคัญที่เหมือนกัน ซึ่งควรที่จะได้รับการปฏิบัติด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน
 โดยไม่เลือกปฏิบัติ ดังนั้น การปรับลดอายุสัญญาตามระยะเวลาที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (COD)
 จึงเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน

คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นที่ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน
 (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in
 Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่
 หากเป็นการละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด
 ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่จำต้อง
 รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด
 ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีขออุทธรณ์ว่า เมื่อศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย
 แล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ที่ลดอายุสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 นำมติดังกล่าวไปออกประกาศ จึงเป็นการจงใจทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เพราะยอมเล็งเห็นได้ว่า
 การกระทำดังกล่าวจะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ด้วยเหตุนี้ ศาลปกครองชั้นต้น
 จึงชอบที่จะพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามคำขอ
 ท้ายฟ้องแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งหมด

คดีนี้มีสาเหตุมาจากการออกประกาศเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT
 ซึ่งตามประกาศฉบับที่ ๑ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิเปลี่ยนสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่าไม่เป็นธรรม
 จึงได้โต้แย้งคัดค้านตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายให้สิทธิไว้ มิได้มีการกระทำใดที่เป็นการ
 ฝ่าฝืนกฎหมายเลย จนกระทั่งในที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีมติและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ออกประกาศ
 ฉบับที่ ๕ ให้โครงการที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับโครงการของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้สามารถเปลี่ยน
 สัญญาได้ อันเป็นการยอมรับว่าการออกประกาศฉบับที่ ๑ ที่ไม่ให้สิทธิแก่โครงการที่มีคุณสมบัติ
 เช่นเดียวกับโครงการของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ในการเปลี่ยนสัญญาเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วย
 กฎหมาย เลือกปฏิบัติ และไม่เป็นธรรม อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประกาศฉบับที่ ๕ จะให้สิทธิ
 แก่โครงการที่มีสัญญาแบบ Adder ทุกสัญญาสามารถเลือกที่จะเปลี่ยนเป็นแบบ FIT ได้ แต่สิทธิ
 ประโยชน์ที่ได้จากการเปลี่ยนสัญญาก็ยังคงน้อยหรือด้อยกว่าการเปลี่ยนสัญญาตามประกาศ
 ฉบับที่ ๑ ด้วยเหตุนี้ ประกาศฉบับที่ ๕ จึงยังคงสร้างความไม่เป็นธรรมและเลือกปฏิบัติในด้าน

/ของการ...

ของการตัดอายุสัญญาให้สั้นลงและตัดระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT Premium ให้น้อยลง อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ทราบมาตั้งแต่ก่อนออกมติเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗แล้วว่า ระบบ Adder ไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการรวมทั้งประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า อีกทั้งยังไม่เป็นประโยชน์ต่อภาครัฐในการบริหารกิจการพลังงาน จึงได้ออกมติให้มีการเปลี่ยนผ่านจากระบบ Adder ไปสู่ระบบ FIT ด้วยสภาพการณ์และวิกฤตการณ์เช่นนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขอที่จะออกมติให้ผู้ประกอบการแบบ Adder ทุกรายได้มีสิทธิเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT โดยเท่าเทียมกันทุกกลุ่ม มิใช่ให้เพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่เปลี่ยนสัญญาได้ดังเช่นมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น มติดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์และวิกฤตการณ์ ส่งผลให้ประกาศฉบับที่ ๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ออกตามมติดังกล่าวไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์และวิกฤตการณ์ด้วย ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบและยอมรับว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และประกาศฉบับที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่เป็นธรรม เลือกปฏิบัติ และทำให้ผู้ประกอบการแบบ Adder ที่ไม่สามารถเปลี่ยนสัญญาเป็น FIT ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง จึงได้ออกมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่มติดังกล่าวก็เลือกปฏิบัติในด้านเวลา เริ่มต้นการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT ระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium และระยะเวลาของสัญญาแบบ FIT ซึ่งเป็นสิทธิประโยชน์ที่ด้อยกว่าการเปลี่ยนสัญญาตามมติเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น มติดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์และวิกฤตการณ์ ส่งผลให้ประกาศฉบับที่ ๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ออกตามมติดังกล่าวไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์และวิกฤตการณ์ด้วย เห็นได้ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ รวมทั้งประกาศฉบับที่ ๑ และประกาศฉบับที่ ๕ ล้วนเป็นมติและประกาศที่ไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์และวิกฤตการณ์ และไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเหตุนี้ การแก้ไขให้ผู้ฟ้องคดีรวมทั้งผู้ประกอบการแบบ Adder ทุกรายได้รับการเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT โดยมีสิทธิประโยชน์ตามประกาศฉบับที่ ๑ จึงเป็นการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายได้อย่างเหมาะสมแก่สภาพการณ์ ชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งคัดค้านมติและประกาศเกี่ยวกับการเปลี่ยนสัญญาตั้งแต่การออกประกาศฉบับที่ ๑ จนนำไปสู่การแก้ไขมติและออกเป็นประกาศฉบับที่ ๕ นั้น ผู้ฟ้องคดีก็ได้กระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนแต่เพียงฝ่ายเดียว ดังจะเห็นได้จากข้อเรียกร้องของผู้ฟ้องคดีที่มุ่งขอให้มีการแก้ไขมติและประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผลของการแก้ไขมติและประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็คือ ทำให้โครงการที่มีสัญญาแบบ Adder ทุกสัญญาได้รับสิทธิที่จะขอเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT ได้ หากใช้เพียงแต่สัญญาของผู้ฟ้องคดีอย่างเดียวไม่

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. มีคำพิพากษาหรือคำสั่งยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นที่ว่า ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ่งตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

๒. ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แก้อุทธรณ์โดยมีข้อความทำนองเดียวกันกับคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และคำชี้แจง และเพิ่มเติมว่า เมื่อกลุ่มโครงการประเภท ก. มีที่มาอันเป็นสาระสำคัญแตกต่างกับกลุ่มโครงการประเภท ข. และ ค. การปฏิบัติต่อกลุ่มโครงการที่อยู่ในประเภท ก. ด้วยกันอย่างเท่าเทียมกัน และการปฏิบัติต่อกลุ่มโครงการประเภท ข. และ ค. ในระหว่างกันเองในกลุ่มเดียวกันอย่างเท่าเทียมกัน ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ละฉบับที่ออกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ มิได้มีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดี และเลือกปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด แต่เป็นการช่วยเหลือกลุ่มผู้ฟ้องคดีให้ได้รับสิทธิที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในการที่จะช่วยเหลือกลุ่มผู้ฟ้องคดีที่ได้เคยจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในรูปแบบของ Adder แล้ว ต้องคำนึงถึงผลกระทบและภาระที่จะเกิดกับประชาชนในส่วนของอัตราค่าไฟฟ้าและค่า Ft ที่จะเกิดขึ้นด้วย และทั้งนี้ ยังต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมกันกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ยังไม่เคยได้รับผลประโยชน์จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในรูปแบบ Adder และความเท่าเทียมกันกับกลุ่มผู้ประกอบการรายอื่นที่ยอมรับเงื่อนไขตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ที่เปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) ที่ไม่ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เนื่องจากเห็นว่าประกาศดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วยการที่ศาลปกครองชั้นต้นให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นพ้องด้วย เนื่องจาก ๑. การดำเนินการตามแนวทางที่ศาลปกครองชั้นต้นได้ให้ไว้เป็นการนอกเหนือจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมเป็นการ

/ขัดกับนโยบาย...

ขัดกับนโยบายของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ในฐานะนโยบายภาครัฐซึ่งทำให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ มิได้ดำเนินการเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ๒. ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการไฟฟ้าชีวมวลรายอื่นที่ได้เลือกปรับราคาไฟฟ้าแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) โดยยอมรับเงื่อนไขตามประกาศของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ อีกประมาณ ๑๐๐ กว่าโครงการ นอกจากนี้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนเฉพาะหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ย่อมกระทบต่อข้อตกลงในสัญญาที่ได้ลงนามไว้กับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ เป็นผลให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ และประชาชนต้องรับภาระหนักขึ้นเมื่อผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ยังไม่ได้ผิดสัญญาหรือละเมิดต่อข้อตกลงในสัญญาคู่กรณีอีกฝ่ายจะร้องขอให้ศาลบังคับให้อีกฝ่ายยินยอมเปลี่ยนแปลงข้อตกลงที่ได้ทำไว้แล้วหาได้ไม่ อีกทั้งบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติม สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างผู้ฟองคืดและผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ นั้น ก่อนลงนามในสัญญาผู้ฟองคืดซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจยอมพิจารณาส่วนได้เสียและทราบเงื่อนไขและข้อตกลงตามสัญญาดังกล่าว ดังนั้น เมื่อผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ มิได้ผิดสัญญาหรือแก้ไขข้อสัญญาฝ่ายเดียวโดยมิชอบ การที่ผู้ฟองคืดนำคดีมาฟ้องศาลให้บังคับให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่งหรือประกาศ หรือดำเนินการให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้างดังกล่าว จึงเป็นการไม่ชอบ การออกมติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และประกาศปี ๒๕๕๙ ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวลในระบบ Adder โดยให้เปลี่ยนมาเป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) ซึ่งมติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และประกาศของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ออกมติและผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ออกประกาศดังกล่าว ไม่ได้ทำให้ผู้ฟองคืดได้รับความเสียหาย ไม่ได้กระทำการละเมิดแก่ผู้ฟองคืดผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ผู้ผูกฟองคืดที่ ๔ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟองคืดตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษายกฟ้องผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๔

ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ แก้อุทธรณ์โดยมีข้อความทำนองเดียวกันกับคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และคำชี้แจง และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟองคืดไม่สามารถฟ้องผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ ได้เนื่องจากตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว กำหนดให้ผู้ผูกฟองคดีที่ ๕ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของสำนักงานและมีอำนาจหน้าที่ อาทิเช่น รับผิดชอบงานธุรการของผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ หรือปฏิบัติงานอื่นใดตามทีผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ มอบหมาย ซึ่งในกรณีนี้ผู้ผูกฟองคดีที่ ๕ มีหน้าที่เพียงรับเรื่องของผู้ผูกฟองคดีและมีหนังสือแจ้งผลคำวินิจฉัยของผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ ให้ผู้ผูกฟองคดีทราบเท่านั้น ผู้ผูกฟองคดีที่ ๕ มิได้มีหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องของผู้ผูกฟองคดีเพราะอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยตามคำขอของผู้ผูกฟองคดีเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ ดังนั้น ผู้ผูกฟองคดีจึงไม่สามารถฟ้องผู้ผูกฟองคดีที่ ๕ ได้

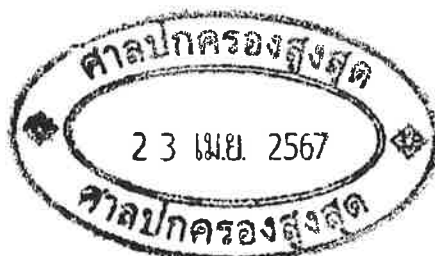
การฟ้องคดีของผู้ผูกฟองคดีในกรณีนี้ไม่ใช่เรื่องประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด เนื่องจากประเด็นข้อพิพาทในคดี คือ ประกาศของผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ และการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ สัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ เป็นธรรมหรือไม่ ผู้ผูกฟองคดีกระทำละเมิดหรือไม่ และตามคำขอของผู้ผูกฟองคดีให้ผู้ผูกฟองคดีที่ ๑ และผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ แก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ผูกฟองคดี โดยให้ผู้ผูกฟองคดีได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และให้ผู้ผูกฟองคดีทั้งสามจ่ายเงินส่วนต่างของค่าไฟฟ้าแบบ Adder เป็นแบบ FIT ซึ่งคำขอดังกล่าวเป็นการขอให้ศาลสั่งให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งแก้ไขข้อกำหนดในสัญญารวมถึงผลที่จะเกิดขึ้นหากมีการแก้ไขสัญญา ซึ่งเป็นเงื่อนไขในสัญญาที่เกิดจากการตกลงของคู่สัญญา กรณีจึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ผูกฟองคดีจึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การที่ศาลปกครองชั้นต้นไม่รับคำฟ้องในส่วนนี้ไว้พิจารณาจึงขอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ ประเด็นดังกล่าวศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยแล้วว่า แม้ศาลปกครองชั้นต้นจะมีคำพิพากษาตามคำขอของผู้ผูกฟองคดี ก็เพียงพอให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ผูกฟองคดีและผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลรูปแบบ Adder รายอื่นที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้วเท่านั้น มิได้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไป กรณีจึงมิใช่เป็นการฟ้องคดีอันเกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ข้ออ้างของผู้ผูกฟองคดีที่ว่า การฟ้องคดีนี้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม จึงไม่อาจรับฟังได้

มติของผู้ผูกฟองคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ รวมทั้งประกาศปี ๒๕๕๘ และประกาศปี ๒๕๕๙ ของผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ มีหลักเกณฑ์และมีผลใช้กับผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติเดียวกันทุกราย มิได้เป็นการเลือกปฏิบัติแก่โครงการใดๆ โดยกลุ่มผู้ประกอบการเดียวกันก็มีสิทธิเสมอภาคกัน มิได้มีการเลือกปฏิบัติแตกต่างกันแต่อย่างใด มติและประกาศแต่ละครั้งเป็นการดำเนินการที่เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ อีกทั้งมีความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและไม่ส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน

/ของภาครัฐ...

ของภาครัฐโดยรวม กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศเปิดโอกาสให้โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวลในระบบ Adder สามารถเลือกที่จะเปลี่ยนเป็นแบบ FIT ได้ แต่การที่ต้องปฏิบัติต่อโครงการที่อยู่ในระบบเดียวกันอย่างเท่าเทียมกันนั้น ย่อมต้องหมายความว่าโครงการที่อยู่ในระบบเดียวกันและปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ต้องเป็นโครงการในลักษณะอย่างเดียวกัน และมีที่มาอันเป็นสาระสำคัญอย่างเดียวกันให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน เมื่อปรากฏว่ามีโครงการที่ได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder แล้ว แต่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการภายใต้รูปแบบ FIT โดยโครงการแต่ละโครงการดังกล่าวมีลักษณะสาระสำคัญของโครงการแตกต่างกันแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม โดยสิทธิเปลี่ยนสัญญาจาก Adder เป็น FIT ตามโครงการประเภท (๑) มีที่มาอันเป็นสาระสำคัญแตกต่างจากกลุ่มโครงการประเภท (๒) และ (๓) โดยอาศัยมติและประกาศคนละฉบับซึ่งมีเจตนารมณ์ที่ต่างกัน ดังนี้ เจตนารมณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ Feed-in Tariff (FIT) สำหรับปี ๒๕๕๘ (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) เห็นว่า กลุ่มโครงการประเภท (๑) เป็นกลุ่มโครงการที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วให้โครงการดังกล่าวคงอยู่ในระบบ Adder ต่อไป เหตุผลตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ได้กำหนดให้โครงการที่ได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder สำหรับกลุ่มโครงการที่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วให้โครงการดังกล่าวคงอยู่ในรูปแบบ Adder ต่อไปนั้น เพราะโครงการในกลุ่มดังกล่าวได้ดำเนินการประเมินต้นทุนค่าลงทุน/การจัดหาเชื้อเพลิงเพื่อยื่นเสนอในการจัดหาเงินทุนโครงการกับผู้ประกอบการและสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้แล้ว และได้ดำเนินการตรวจสอบความเสี่ยงในการลงทุนอย่างละเอียดแล้ว ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการดังกล่าวที่จะอยู่ในระบบ Adder ตามเดิมตามหลักปฏิบัติตามสัญญา โดยกลุ่มโครงการประเภท (๑) นี้ ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว และมีข้อผูกพันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในอันที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า การที่จะให้กลุ่มโครงการประเภทนี้เปลี่ยนสัญญาจาก Adder เป็นแบบ FIT มิใช่พิจารณาแต่ส่วนได้ส่วนเสียของผู้ฟ้องคดีแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่ต้องพิจารณาส่วนได้ส่วนเสียของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะคู่สัญญากับทั้งภาระค่าไฟฟ้าที่จะตกเป็นภาระแก่ประชาชนอีกด้วย ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้สิทธิเฉพาะกลุ่มโครงการประเภท ข. และกลุ่มโครงการประเภท ค. เท่านั้น จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการแก้ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยให้กลุ่มโครงการชีวมวลที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว คือ กลุ่มโครงการประเภท (๑) สามารถ

/เลือกปรับ...

เลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) ได้ อย่างไรก็ตาม แม้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ทำให้กลุ่มโครงการ ประเภท (๑) สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ ทำให้กลุ่มโครงการประเภทนี้ อยู่ในรูปแบบของสัญญาประเภท FIT เช่นเดียวกับกลุ่มโครงการประเภท (๒) และกลุ่มโครงการ ประเภท (๓) แต่เมื่อที่มาอันเป็นสาระสำคัญของกลุ่มโครงการประเภท (๑) แตกต่างจาก กลุ่มโครงการประเภท (๒) และ (๓) เนื่องจากได้รับประโยชน์จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ ในรูปแบบ Adder ไปบ้างแล้ว กลุ่มโครงการประเภทนี้จึงต้องถูกปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่าย ไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และปรับลดด้วยระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขของมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกับกลุ่มโครงการประเภท (๒) และ (๓) ที่ยังไม่เคยได้รับประโยชน์จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ และโครงการในกลุ่ม ประเภท (๑) ทุกกลุ่มโครงการที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน อันมีสาระสำคัญอย่างเดียวกันในกลุ่มโครงการประเภทเดียวกันซึ่งมีอีกหลายโครงการที่ประสงค์ จะเปลี่ยนรูปแบบสัญญาจาก Adder เป็นแบบ FIT โดยเห็นด้วยกับการปรับลดระยะเวลา ตามเงื่อนไขของมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อกลุ่มโครงการประเภท (๑) มีที่มาอันเป็นสาระสำคัญ แตกต่างกับกลุ่มโครงการประเภท (๒) และ (๓) นั้น ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ละฉบับ ที่ออกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และในการประชุม เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ มิได้มีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดี และเลือกปฏิบัติ ต่อผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด ในทางกลับกันเป็นการช่วยเหลือกลุ่มผู้ฟ้องคดีที่ได้รับสิทธิ ที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในการที่ จะช่วยเหลือกลุ่มผู้ฟ้องคดีที่ได้เคยจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในรูปแบบของ Adder แล้ว ต้องคำนึงถึง ผลกระทบและภาระที่จะเกิดกับประชาชนในส่วนของอัตราค่าไฟฟ้าและค่า Ft ที่จะเกิดขึ้นด้วย และทั้งนี้ ยังต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมกันกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ยังไม่เคยได้รับผลประโยชน์ จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในรูปแบบ Adder และความเท่าเทียมกันกับกลุ่มผู้ประกอบการ รายอื่นที่ยอมรับเงื่อนไขตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ที่เปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ที่ไม่ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลเนื่องจากเห็นว่าประกาศดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว และเมื่อคำพิพากษา ของศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย การที่ศาลปกครองชั้นต้น มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่จ่ายกระแสไฟฟ้า เข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่เห็นพ้องด้วย เนื่องจาก ๑. การดำเนินการตามแนวทางที่ศาลปกครองชั้นต้น ได้วินิจฉัยไว้ นั้น เป็นการนอกเหนือจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมเป็นการขัดกับนโยบายของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ในฐานะนโยบายภาครัฐ ซึ่งผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ มีหน้าที่ต้องกำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานภายใต้กรอบนโยบายของรัฐตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ๒. ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการไฟฟ้าชีวมวลรายอื่นที่ได้เลือกปรับราคาไฟฟ้าแบบ Adder เป็นแบบ FIT โดยยอมรับเงื่อนไขตามประกาศของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ อีกประมาณ ๑๐๐ กว่าโครงการ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนเฉพาะหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ย่อมกระทบต่อข้อตกลงในสัญญาที่ได้ลงนามไว้กับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ เป็นผลให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ และประชาชนต้องรับภาระหนักขึ้น เมื่อผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ยังไม่ได้ผิดสัญญาหรือละเมิดต่อข้อตกลงในสัญญา คู่กรณีอีกฝ่ายจะร้องขอให้ศาลบังคับให้อีกฝ่ายยินยอมเปลี่ยนแปลงข้อตกลงที่ได้ทำไว้แล้วหาได้ไม่ อีกทั้งบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างผู้ผูกฟองคืดและผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ นั้น ก่อนลงนามในสัญญาผู้ผูกฟองคืดซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจยอมพิจารณาส่วนได้เสียและทราบเงื่อนไขและข้อตกลงตามสัญญาดังกล่าว ดังนั้น เมื่อผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ มิได้ผิดสัญญาหรือแก้ไขข้อสัญญาฝ่ายเดียวโดยมิชอบ การที่ผู้ผูกฟองคืดนำคดีมาฟ้องศาลให้บังคับให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่งหรือประกาศหรือดำเนินการให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้างดงกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบ อีกทั้งผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาถึงการแก้ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวลและช่วยเหลือให้กลุ่มโครงการชีวมวลที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วสามารถเลือกรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ โดยผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้ออกประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ทั้งนี้ ผู้ผูกฟองคืดก็ได้เลือกรูปแบบการรับซื้อไฟฟ้าจากแบบ Adder เป็น FIT และดำเนินการลงนามในข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ กรณีดังกล่าว ย่อมเห็นได้ว่า การที่ผู้ผูกฟองคืดทำคำขอเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT กับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ นั้น ผู้ผูกฟองคืดย่อมต้องมีการตรวจสอบถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามสัญญาว่าผู้ผูกฟองคืดยอมรับได้หรือไม่ ซึ่งหากไม่ยอมรับก็ย่อมไม่จำเป็นต้องทำคำขอหรือคำเสนอมายังผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ และไม่จำเป็นต้องลงนามในบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ แต่อย่างใด จึงถือว่าผู้ผูกฟองคืดได้ยอมรับเงื่อนไขและข้อตกลงต่างๆ ตามสัญญาซึ่งเป็นไปตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ แล้ว ซึ่งผู้ผูกฟองคืดต้องยอมรับทั้งสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาที่ได้ลงนามกับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ และปฏิบัติตามเงื่อนไขของประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ดังกล่าวอีกด้วย นอกจากนี้ ผู้ผูกฟองคืดไม่สามารถเรียกค่าเสียหายในกรณีนี้จากผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒

/มีอำนาจหน้าที่...

มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ภายใต้กรอบนโยบายของรัฐ และในกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้ดำเนินการออกประกาศตามนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในเรื่องเกี่ยวกับอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน และได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้พิจารณาข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีตามกระบวนการและนโยบายของหน่วยงานภาครัฐรวมทั้งข้อกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นแม้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการถูกตัดสิทธิการรับซื้อไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่สิทธิดังกล่าว เป็นสิทธิตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจึงมิใช่ความเสียหายจากการกระทำละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์โดยขอถือเอาคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำชี้แจง และเอกสารต่างๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เสนอไว้ต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ และเพิ่มเติมว่า เนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่มีผลต่อภายนอกโดยตรง จึงยังไม่เป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว โดยยังเป็นเพียงการเตรียมการหรือดำเนินการเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองทั่วไปเท่านั้น เมื่อมติดังกล่าวยังไม่เป็นผลเป็นการออกคำสั่งทางปกครองทั่วไป ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงยังไม่กระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจเดือดร้อนหรือเสียหาย จึงไม่อาจฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจฟ้องเพื่อขอให้ศาลเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นส่วนนี้จึงชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีส่วนนี้ไม่อาจรับฟังได้

เมื่อประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ และประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งสองฉบับ มีผลเป็นคำสั่งทางปกครองทั่วไป ซึ่งมีการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายจากผลการออกคำสั่งดังกล่าวไว้โดยเฉพาะแล้ว ตามมาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ การคัดค้านและการพิจารณาคำร้องคัดค้าน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ และข้อ ๙ โดยกำหนดระยะเวลา

/อุทธรณ์...

อุทธรณ์ประกาศฉบับพิพาททั้งสองฉบับภายในระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้ออกประกาศ แม้ตามข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีจะได้ยื่นอุทธรณ์ประกาศ FIT ทั้งสองฉบับภายในกำหนดเวลาแล้วก็ตาม แต่เมื่อกรอบระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี ที่ ASPP - ๐๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือที่ ASPP - ๐๐๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการอุทธรณ์ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งจะครบกำหนดเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ กรณีจึงถือว่าวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีและมีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลในวันดังกล่าวแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ จึงชอบแล้ว และเมื่อกรอบระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสืออุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีฉบับลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นการอุทธรณ์ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยจะครบกำหนดเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๙ กรณีจึงถือว่าวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีและมีสิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลในวันดังกล่าวแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จึงชอบแล้ว นอกจากนี้ เนื่องจากคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้เพิกถอนประกาศ FIT ทั้งสองฉบับไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของสาธารณะตามที่ได้กล่าวอ้างในอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด โดยข้อกล่าวอ้างที่ว่าประชาชนและชุมชนโดยรอบโครงการของผู้ฟ้องคดีจะได้ประโยชน์ เช่น เกิดการซื้อขายเศษวัสดุทางการเกษตร เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง รวมถึงการจ้างแรงงาน ล้วนเป็นข้อกล่าวอ้างที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้า เนื่องจากการตัดสินใจลงทุนของโครงการผลิตไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีได้เกิดขึ้นตั้งแต่มีการออกประกาศกำหนดอัตราส่วนเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้าแบบ Adder ก่อนแล้ว โดยตามปกติวิสัยผู้ฟ้องคดีย่อมมีการคำนวณเรื่องต้นทุนกำไรก่อนเข้าร่วมโครงการที่ได้รับอัตราราคาแบบ Adder ซึ่งรวมถึงแผนการจัดซื้อเศษวัสดุเชื้อเพลิงและแผนการจ้างแรงงานไว้ในแผนการตั้งโครงการมาตั้งแต่ต้นก่อนแล้ว กรณีจึงไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านราคารับซื้อไฟฟ้า

/ที่เปลี่ยนแปลง...

ที่เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด ดังนั้น คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนอัตราส่วนเพิ่มราคารับซื้อไฟฟ้าโดยมุ่งหวังที่ผลกำไรตอบแทนที่มากกว่าเดิม ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ตัวผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชนเอง ไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่เข้าเงื่อนไขที่ศาลอาจใช้ดุลพินิจรับประเด็นตามคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับฟ้องของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้จึงชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายด้วยแล้วเช่นกัน ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ และปี ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีจึงชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ และตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๙) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ผู้มีคุณสมบัติเปลี่ยนจากแบบ Adder เป็น FiT ไว้แล้ว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แม้จะเป็นคู่สัญญากับผู้ฟ้องคดี แต่ก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เงื่อนไข หลักเกณฑ์ หรือมติต่างๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งหน่วยงานดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่กำหนด หลักเกณฑ์ เงื่อนไข แนวทาง และกำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงาน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตลอดจนบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ตามกรอบแนวทางการส่งเสริมและการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศ ซึ่งจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ปรากฏในสำนวน จะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทุกประการแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าสัญญาซื้อขายไฟฟาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เป็นธรรม ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่งหรือประกาศหรือดำเนินการใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้มีผลทำให้สัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีมีอายุสัญญาแบบ FiT ๒๐ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป โดยได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เป็นระยะเวลา ๘ ปี และได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT เป็นระยะเวลา ๑๒ ปี นั้น ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยในประเด็นนี้ว่าเป็นการขอให้ศาลสั่งให้ฝ่ายหนึ่งแก้ไขข้อกำหนดในสัญญา รวมถึงผลที่จะเกิดขึ้นหากมีการแก้ไขข้อสัญญาแล้ว ซึ่งการแก้ไขข้อสัญญาในลักษณะดังกล่าว เป็นเงื่อนไขในสัญญาที่เกิดจากการตกลงของคู่สัญญา ศาลย่อมไม่อาจใช้ดุลพินิจแทนคู่สัญญาได้ กรณีจึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามข้อหานี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลไม่อาจรับฟ้องส่วนนี้ไว้พิจารณาได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นฟ้องด้วย การที่ศาลปกครองชั้นต้นยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ รูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดสำหรับการกระทำนั้นโดยสุจริต ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือใช้ดุลพินิจไม่ชอบแต่อย่างใด และเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่โดยอาศัยระเบียบข้อบังคับตามกฎหมายโดยถูกต้องแล้ว อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่วนประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ นั้น ศาลวินิจฉัยแล้วว่าประกาศดังกล่าว ในส่วนที่ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ในส่วนดังกล่าว จึงเป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ศาลจึงมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปดำเนินการยกเลิกหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศดังกล่าว และกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามประกาศที่แก้ไขต่อไป นั้น ก็เป็นคุณกับผู้ฟ้องคดีแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยยกฟ้อง นั้น ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์โดยมีข้อความทำนองเดียวกันกับคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และเพิ่มเติมว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีมติและออกประกาศเปิดโอกาสให้โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวลในระบบ Adder สามารถเลือกที่จะเปลี่ยนเป็นแบบ FIT ได้ แต่การที่ต้องปฏิบัติตามโครงการที่อยู่ในระบบเดียวกันอย่างเท่าเทียมกันนั้น

/ยอมต้อง...

ย่อมต้องหมายความว่า โครงการที่อยู่ในระบบเดียวกันและปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ต้องเป็นโครงการในลักษณะอย่างเดียวกันและมีที่มาอันเป็นสาระสำคัญอย่างเดียวกัน ให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน เมื่อปรากฏว่ามีโครงการที่ได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder แล้ว แต่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการภายใต้รูปแบบ FiT โดยโครงการแต่ละโครงการดังกล่าว มีลักษณะสาระสำคัญของโครงการแตกต่างกันแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ ก. กลุ่มโครงการที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว มีสิทธิเปลี่ยนสัญญาจาก Adder เป็น FiT ได้ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการแก้ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยให้กลุ่มโครงการชีวมวลที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วสามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT) ได้ ข. กลุ่มโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้วหรือเป็นโครงการที่ได้รับการอนุมัติตอบรับซื้อไฟฟ้าในปี ๒๕๕๗ สามารถปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบ FiT ได้ ทั้งนี้โครงการที่จะเปลี่ยนรูปแบบดังกล่าว จะต้องเป็นโครงการที่ยังไม่เคยมีการต่ออายุโครงการหรือโครงการที่ไม่เคยกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ โดยจะต้องขอยกเลิกสัญญาเดิม โดยไม่มีการหักเงินค้ำประกันภายในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และให้ยื่นคำร้องใหม่ในรูปแบบ FiT ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ โดยได้รับอัตรา FiT ตามอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ FiT สำหรับปี ๒๕๕๘ และให้มีกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ตามที่เคยได้ยื่นไว้ในระบบ Adder เดิม และ ค. กลุ่มโครงการที่ยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าแล้วแต่ยังไม่ได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้า (ยังไม่มีข้อผูกพันกับภาครัฐ) สามารถปรับเปลี่ยนเป็นระบบ FiT ได้ แต่ต้องยกเลิกคำร้องเดิมโดยไม่มีการหักเงินค้ำประกัน ทั้งนี้ ต้องยกเลิกคำร้องภายในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และยื่นคำร้องใหม่ในรูปแบบ FiT โดยการรับซื้อไฟฟ้าจะเป็นรูปแบบการแข่งขันด้านราคา (Competitive Bidding) เสมือนเป็นโครงการเสนอใหม่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จะเห็นได้ว่า สิทธิเปลี่ยนสัญญาจาก Adder เป็น FiT ตามโครงการประเภท ก. มีที่มาอันเป็นสาระสำคัญแตกต่างจากกลุ่มโครงการประเภท ข. และ ค. โดยอาศัยมติและประกาศคนละฉบับ ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่แตกต่างกันเนื่องจากเจตนารมณ์ตามมติในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ Feed-in Tariff (FiT) สำหรับปี ๒๕๕๘ (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า กลุ่มโครงการประเภท ก. เป็นกลุ่มโครงการที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วให้โครงการดังกล่าวคงอยู่ในระบบ Adder ต่อไป และเนื่องจากเจตนารมณ์ของมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ได้กำหนดให้โครงการที่ได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder สำหรับกลุ่มโครงการที่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว ให้โครงการดังกล่าวคงอยู่ในรูปแบบ Adder ต่อไปนั้น เพราะโครงการในกลุ่มดังกล่าวได้ดำเนินการประเมิน

/ต้นทูน...

ต้นทุน ค่าลงทุนการจัดการเชื้อเพลิงเพื่อยื่นเสนอในการจัดหาเงินทุนโครงการกับผู้ประกอบการ และสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้แล้วและได้ดำเนินการตรวจสอบความเสี่ยงในการลงทุนอย่างละเอียดแล้ว ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการดังกล่าวที่จะอยู่ในระบบ Adder ตามเดิม ตามหลักปฏิบัติตามสัญญา ซึ่งกลุ่มโครงการประเภทนี้ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว จึงมีความผูกพันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในอันที่จะต้องปฏิบัติต่อกันตามหลักของสัญญา การที่จะให้กลุ่มโครงการประเภทนี้เปลี่ยนสัญญาจาก Adder เป็นแบบ FIT มิใช่พิจารณาแต่ส่วนได้ส่วนเสียของผู้ฟ้องคดีแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่ต้องพิจารณาส่วนได้ส่วนเสียของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะคู่สัญญากับทั้งภาระค่าไฟฟ้าที่จะตกเป็นภาระแก่ประชาชนอีกด้วย ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้สิทธิเฉพาะกลุ่มโครงการประเภท ข. และกลุ่มโครงการประเภท ค. เท่านั้น จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการแก้ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยให้กลุ่มโครงการชีวมวลที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว คือ กลุ่มโครงการประเภท ก. สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) ได้ แม้ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ทำให้กลุ่มโครงการประเภท ก. สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) ได้ ทำให้กลุ่มโครงการประเภทนี้อยู่ในรูปแบบของสัญญาประเภท FIT เช่นเดียวกับกลุ่มโครงการประเภท ข. และกลุ่มโครงการประเภท ค. ก็ตาม แต่เมื่อที่มาอันเป็นสาระสำคัญของกลุ่มโครงการประเภท ก. แตกต่างจากกลุ่มโครงการประเภท ข. และ ค. เนื่องจากได้รับประโยชน์จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในรูปแบบ Adder ไปบ้างแล้ว กลุ่มโครงการประเภทนี้จึงต้องถูกปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และปรับลดด้วยระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้า ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกับกลุ่มโครงการประเภท ข. และ ค. ที่ยังไม่เคยได้รับประโยชน์จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ และโครงการในกลุ่มประเภท ก. ทุกกลุ่มโครงการที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ (COD) แล้วได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน อันมีสาระสำคัญอย่างเดียวกันในกลุ่มโครงการประเภทเดียวกัน ซึ่งมีอีกหลายบริษัทฯ ที่ประสงค์จะเปลี่ยนรูปแบบสัญญาจาก Adder เป็นแบบ FIT โดยเห็นด้วยกับการปรับลดระยะเวลาตามเงื่อนไขของมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อกลุ่มโครงการประเภท ก. มีที่มาอันเป็นสาระสำคัญแตกต่างกับกลุ่มโครงการประเภท ข. และ ค. การปฏิบัติต่อกกลุ่มโครงการที่อยู่ในประเภท ก. ด้วยกันอย่างเท่าเทียมกัน และการปฏิบัติต่อกกลุ่มโครงการประเภท ข. และ ค. ในระหว่างกันเองในกลุ่มเดียวกันอย่างเท่าเทียมกัน ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ละฉบับที่ออกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗

/(ครั้งที่ ๑๔๗)...

(ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ มิได้มีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีและเลือกปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด แต่เป็นการช่วยเหลือกลุ่มผู้ฟ้องคดีให้ได้รับสิทธิที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FiT ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในการที่จะช่วยเหลือกลุ่มผู้ฟ้องคดีที่ได้เคยจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในรูปแบบของ Adder แล้ว ต้องคำนึงถึงผลกระทบและภาระที่จะเกิดกับประชาชนในส่วนของอัตราค่าไฟฟ้าและค่า Ft ที่จะเกิดขึ้นด้วย และทั้งนี้ ยังต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมกันกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ยังไม่เคยได้รับผลประโยชน์จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในรูปแบบ Adder และความเท่าเทียมกันกับกลุ่มผู้ประกอบการรายอื่นที่ยอมรับเงื่อนไขตามประกาศฉบับปี ๒๕๕๙ ที่เปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FiT ที่ไม่ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลเนื่องจากเห็นว่าประกาศดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว

การออกประกาศ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการแก้ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยให้กลุ่มโครงการชีวมวลที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วสามารถเลือกรูปแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT) ได้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ่งตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้ดำเนินการใหม่ตามแนวทางที่ศาลได้ให้ไว้ เช่น ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นบางประการเพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการแต่ละรายได้รับสิทธิอย่างเท่าเทียมกันได้ ดังเช่น ๑) การได้รับอัตรา FiT Premium ซึ่งเป็นการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากอัตรา FiT ปกติ เมื่อโครงการในกลุ่มที่จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ในแบบ Adder เดิม ได้รับส่วนเพิ่มจำนวน ๐.๓๐ บาท เป็นระยะเวลาเท่าใด เมื่อปรับมาเป็นรูปแบบ FiT แล้ว จะได้รับอัตรา FiT Premium ซึ่งเป็นส่วนเพิ่มเช่นเดียวกัน หรือ ๒) การกำหนดให้อายุสัญญาในระบบ FiT เท่ากับอายุสัญญาเดิม ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่โครงการกลุ่มดังกล่าวได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้วโดยไม่อาจปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม ตามข้อ ๗ (๒) ด้วยการอาศัยเหตุจากปริมาณเงินให้ความช่วยเหลือตลอดโครงการ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า การที่จะต้องดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว อันเป็นการนอกเหนือจากแนวทางตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมเป็นการขัดต่อนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะนโยบายของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่

/ที่กำหนด...

ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลรายอื่นที่ได้เลือกปรับราคาซื้อขายไฟฟ้ารูปแบบ Adder เป็น FIT โดยยอมรับเงื่อนไขตามประกาศของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ อีกประมาณมากกว่า ๑๐๐ โครงการ นอกจากนี้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนเฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลาซื้อขายไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ย่อมกระทบต่อข้อตกลงในสัญญาที่ผู้ผูกฟองคืดได้ลงนามไว้กับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ เป็นผลให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ และประชาชนต้องรับภาระหนักขึ้น เมื่อผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ยังไม่ผิดสัญญาหรือละเมิดข้อตกลงในสัญญา คู่กรณีอีกฝ่ายจะฟ้องขอให้ศาลบังคับให้อีกฝ่ายยินยอมเปลี่ยนแปลงข้อตกลงในสัญญาที่ได้ทำกันไว้แล้วหาได้ไม่ ทั้งบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างผู้ผูกฟองคืดและผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ นั้น ก่อนลงนามในสัญญาผู้ผูกฟองคืดซึ่งเป็นผู้ประกอบการ ย่อมพิจารณาส่วนได้ส่วนเสียและทราบเงื่อนไข และข้อตกลงตามสัญญาดังกล่าวแล้ว จึงลงนามในสัญญา ซึ่งต้องถือว่าผู้ผูกฟองคืดตกลงและยอมรับเงื่อนไขทุกข้อตามสัญญาด้วย ดังนั้น เมื่อผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ มิได้ผิดสัญญาหรือแก้ไขข้อสัญญาฝ่ายเดียวโดยมิชอบ การที่ผู้ผูกฟองคืดนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลบังคับให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ และผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่งหรือประกาศ หรือดำเนินการให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้างดงกล่าวระหว่างผู้ผูกฟองคืดกับผู้ผูกฟองคืดที่ ๓ จึงเป็นการไม่ชอบ และเมื่อมติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ แจ้งตามหนังสือผู้ผูกฟองคืดที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ให้ปรับลดระยะเวลาซื้อขายไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ตามข้อ ๗ (๒) นั้น ทำให้ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติให้เป็นไปตามคำพิพากษาได้เพราะจะขัดกับนโยบายของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ คำขอให้เพิกถอนระเบียบเฉพาะข้อ ๗ (๒) ดังกล่าว จึงเป็นคำขอที่ไม่ชอบและไม่อาจบังคับได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องของผู้ผูกฟองคืด

ผู้ผูกฟองคืดแก้อุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ในส่วนที่ว่าด้วยการปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้า

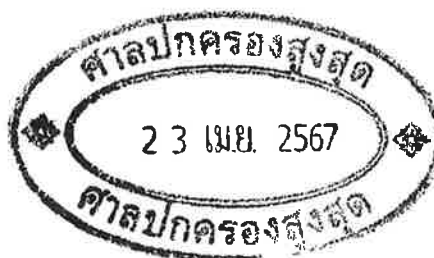
/เข้าระบบ...

เข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว โดยศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าเป็นการปฏิบัติที่เป็นธรรมแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็มีได้อุทธรณ์ในประเด็นนี้ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นใน ส่วนนี้ และได้อุทธรณ์คัดค้านต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว แต่ในส่วนที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นพ้องด้วยและอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นนี้ ไม่ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกมติเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้โครงการแบบ Adder มีสิทธิขอเปลี่ยนสัญญา (เปลี่ยนผ่าน) ไปสู่แบบ FIT ได้ โดยมีวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT ซึ่งเป็นอัตราที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้าและผู้ประกอบการ ดังปรากฏในมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ความว่า "...โดยเหตุผลในการส่งเสริมฯ ในรูปแบบ FIT ได้แก่ (๑) อัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FIT จะสอดคล้องกับต้นทุนพลังงานหมุนเวียนในแต่ละประเภทอย่างแท้จริง และมีการทบทวนต้นทุนอย่างต่อเนื่อง (๒) ช่วยลดภาระค่าไฟฟ้าของประชาชน เนื่องจากการอุดหนุนอัตรารับซื้อไฟฟ้าแบบค่อยเป็นค่อยไปตามช่วงเวลาของโครงการ (๓) ภาครัฐสามารถวางแผนการจัดการจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ประกอบการจะดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องตลอดอายุสัญญา และ (๔) ผู้ประกอบการสามารถคาดการณ์ราคารับซื้อไฟฟ้าและผลตอบแทนการลงทุนที่ชัดเจนในการพัฒนาโครงการได้ เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการและประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า..." และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ตามมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ปรากฏว่าทั้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จำกัดให้สิทธิแก่เฉพาะกลุ่มโครงการแบบ Adder ที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ Adder แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (โครงการประเภท ข.) และกลุ่มโครงการที่ยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าแบบ Adder แล้วแต่ยังไม่ได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้า (ยังไม่มีข้อผูกพันกับภาครัฐ) (โครงการประเภท ค.) เท่านั้นที่มีสิทธิขอเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ได้ ส่วนกลุ่มโครงการแบบ Adder ที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ Adder และจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว (โครงการประเภท ก.) ไม่มีสิทธิขอเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ แต่อย่างใด เป็นผลให้โครงการพิพาทของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ซึ่งเป็นโครงการประเภท ก. ไม่มีสิทธิเปลี่ยนสัญญาด้วย ทั้งๆ ที่มีคุณสมบัติและสาระสำคัญเหมือนกับโครงการประเภท ข. และโครงการประเภท ค. ทุกประการ คือ เป็นสัญญาในระบบ Adder และมีการคำนวณต้นทุนดำเนินการในอัตราค่าไฟฟ้าแบบ Adder แม้ว่าจะได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์และได้รับการสนับสนุนส่วนเพิ่ม (Adder) ไปแล้ว แต่ก็เนื่องมาจากการที่ผลิตและจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบนั่นเอง

/จึงมิใช่...

จึงมิใช่สาระสำคัญที่จะนำมาเป็นเหตุในการตัดสินคดีเปลี่ยนสัญญาเป็น FIT แต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้
 มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการเลือกปฏิบัติ
 โดยไม่เป็นธรรม และไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่
 ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในการให้มีการเปลี่ยนผ่านจากระบบ Adder ไปเป็นแบบ FIT เมื่อมีการร้องเรียน
 หรือโต้แย้งความไม่เป็นธรรมดังกล่าวก็ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเห็นชอบให้คณะกรรมการ
 บริหารนโยบายพลังงาน (กบง.) ไปศึกษาข้อเท็จจริง กบง. จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการแก้ไข
 ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล (คณะอนุกรรมการฯ) เพื่อพิจารณาข้อสรุปการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 หลังจากนั้น กบง. พิจารณาข้อสรุปผลการแก้ไข วิเคราะห์ผลกระทบต่างๆ และเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 พิจารณาเห็นชอบในที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบการแก้ไข
 เยียวยาด้วยการให้ออกประกาศให้สิทธิแก่โครงการประเภท ก. ในการขอเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ
 FIT ได้ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ตามมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยอมรับว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้มี
 การเปลี่ยนผ่านของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าในระบบ Adder ไปสู่แบบ FIT เพราะอัตรารับซื้อไฟฟ้า
 ในรูปแบบ FIT จะสอดคล้องกับต้นทุนพลังงานหมุนเวียนในแต่ละประเภทอย่างแท้จริง และมีการทบทวน
 ต้นทุนอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดภาระค่าไฟฟ้าของประชาชน เนื่องจากมีการอุดหนุนอัตรารับซื้อ
 ไฟฟ้าแบบค่อยเป็นค่อยไปตามช่วงเวลาของโครงการ ภาครัฐสามารถวางแผนการจัดหาไฟฟ้าจาก
 พลังงานหมุนเวียนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ประกอบการจะดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องตลอด
 อายุสัญญา และผู้ประกอบการสามารถคาดการณ์ราคารับซื้อไฟฟ้าและผลตอบแทนการลงทุน
 ที่ชัดเจนในการพัฒนาโครงการได้ เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการและประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า
 จึงนำไปสู่การมีมติและออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ซึ่งจากวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของ
 การเปลี่ยนผ่านของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าในระบบ Adder ไปสู่แบบ FIT ดังกล่าวยุติโดยชัดแจ้งว่า
 อัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FIT ช่วยลดภาระค่าไฟฟ้าของประชาชน เนื่องจากมีการอุดหนุน
 อัตรารับซื้อไฟฟ้าแบบค่อยเป็นค่อยไปตามช่วงเวลาของโครงการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยอมรับว่าประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ที่ตัดสินคดีโครงการประเภท ก. เป็นการเลือกปฏิบัติ
 โดยไม่เป็นธรรม อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ยอมรับในอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เองว่า
 คณะอนุกรรมการฯ ยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่าปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล...
 การดำเนินการผลิตไฟฟ้าจากชีวมวลที่ผ่านมาพบว่าผู้ผลิตไฟฟ้าบางส่วนต้องรับภาระจากการ
 ปรับเพิ่มขึ้นของค่าดำเนินการและค่าเชื้อเพลิงชีวมวลอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ราคาในการรับซื้อไฟฟ้า
 ในระบบ Adder ซึ่งอ้างอิงราคาไฟฟ้าขายส่งเฉลี่ยที่มีฐานการคิดมาจากต้นทุนของโรงไฟฟ้า
 ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นหลักนั้นมีราคาลดลงอย่างมากตามภาวะราคาพลังงานโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อรายได้
 และความสามารถในการจัดซื้อเชื้อเพลิงชีวมวล ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการผลิตไฟฟ้าจาก

/ชีวมวล...

ชีวมวลในที่สุด จากปัญหาและข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า หากไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาของโรงไฟฟ้าชีวมวลดังกล่าว อาจส่งผลให้โรงไฟฟ้าชีวมวล หลายแห่งต้องหยุดดำเนินการ และส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ของภาครัฐโดยรวม ดังนั้น คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ร่วมกันพิจารณาแนวทางการแก้ไข ปัญหา ในหลายกรณีและเห็นว่า หลักการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาคือ การให้ผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็น FIT ได้ โดยได้รับอัตราารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FIT ดังนั้น จึงเป็น ที่ยุติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า จะต้องดำเนินการแก้ไข ให้เกิดความ เป็นธรรมแก่กลุ่มโครงการประเภท ก. และนำไปสู่การมีมติและออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ดังนั้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นเห็นได้ว่า การดำเนินการแก้ไขให้เกิดความ เป็นธรรม แก่กลุ่มโครงการประเภท ก. ที่ถูกต้อง ชอบธรรม เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ ก็คือการให้สิทธิ ประโยชน์ในการเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT เหมือนกับที่กลุ่มโครงการประเภท ข. และประเภท ค. ได้รับสิทธิในการเปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ให้กลุ่มโครงการประเภท ก. มีสิทธิขอเปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ได้ แต่สัญญา แบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ มีอายุสัญญาน้อยกว่าสัญญาแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ กล่าวคือ โครงการประเภท ก. ที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จะมีอายุ สัญญาแบบ FIT เท่ากับ ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และปรับลดระยะเวลา รับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติมตามที่กำหนดในข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ และมีระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เท่ากับ ๘ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้ จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ในขณะที่หากโครงการประเภท ก. มีสิทธิเปลี่ยนสัญญา ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ก็จะมีอายุสัญญาแบบ FIT เท่ากับ ๒๐ ปี โดยมีระยะเวลาการได้รับ ค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เท่ากับ ๘ ปี ด้วยเหตุนี้ ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จึงยังคงสร้าง ความไม่เป็นธรรมและเลือกปฏิบัติในด้านของการตัดอายุสัญญาให้สั้นลงและตัดระยะเวลา การได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT Premium ให้น้อยลง ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า โครงการประเภท ก. เป็น "...โครงการที่เคยได้รับ Adder ไปแล้ว จะได้รับผลประโยชน์ทั้งหมดเท่ากับระยะเวลาที่เหลือ..." นั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าควรปรับลดระยะเวลาของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ลงเท่ากับระยะเวลาที่โครงการได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบไปแล้วเนื่องจากเคยได้รับ Adder ไปแล้ว แต่กลับอุทธรณ์ต่อมาว่า "...ดังนั้น เมื่อเปลี่ยนมาเป็น FIT และได้อัตรา FIT ที่สูงขึ้น จึงถูกตัด ระยะเวลาที่เหลือลดลงซึ่งเป็นธรรมกับทุกฝ่ายโดยเฉพาะประชาชนที่ไม่ต้องจ่ายค่าไฟฟ้าในอัตรา ที่เพิ่มขึ้น" อันเป็นอุทธรณ์และเหตุผลที่ย้อนแย้งกันเอง กล่าวคือ เมื่อมีการปรับลดระยะเวลา ของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ลงเท่ากับระยะเวลาที่โครงการได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบไปแล้ว

/ก็ยอมไม่มี...

ก็ยอมไม่มีเหตุอันใดที่จะตัดระยะเวลาของสัญญาเพิ่มเติมอีก เพราะสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับในรูปแบบ FIT ในระยะเวลาของสัญญาแบบ FIT ที่เหลือก็สืบเนื่องมาจากการที่เคยเป็นสัญญาแบบ Adder แล้วเปลี่ยนผ่านมาเป็นแบบ FIT ซึ่งก็เป็นเหตุผลเดียวกันกับโครงการประเภท ข. และประเภท ค. เมื่อโครงการประเภท ข. และประเภท ค. ได้รับสิทธิประโยชน์ในค่าไฟฟ้าแบบ FIT เช่นไร โครงการประเภท ก. ก็ย่อมต้องได้รับเช่นเดียวกัน จึงจะเป็นการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายที่โครงการประเภท ก. ได้รับจากประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘

นอกจากนี้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ยังระบุไว้ชัดเจนว่า "อัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FIT ช่วยลดภาระค่าไฟฟ้าของประชาชน เนื่องจากการมีการอุดหนุนอัตรารับซื้อไฟฟ้าแบบค่อยเป็นค่อยไปตามช่วงเวลาของโครงการ" ดังนั้น เหตุผลในอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ว่า การถูกตัดระยะเวลาที่เหลือลดลงนอกเหนือไปจากการปรับลดระยะเวลาจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์นั้นเป็นธรรมกับทุกฝ่ายโดยเฉพาะประชาชนที่ไม่ต้องจ่ายค่าไฟฟ้าในอัตราที่เพิ่มขึ้นจึงไม่อาจรับฟังได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบมาตั้งแต่ก่อนออกมติเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ แล้วว่าระบบ Adder ไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการรวมทั้งประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า อีกทั้งยังไม่เป็นประโยชน์ต่อภาครัฐในการบริหารกิจการพลังงาน จึงได้ออกมติให้มีการเปลี่ยนผ่านจากระบบ Adder ไปสู่ระบบ FIT ด้วยสภาวะการณ์และวิกฤตการณ์เช่นนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบที่จะออกมติให้ผู้ประกอบการแบบ Adder ทุกรายได้มีสิทธิเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT โดยเท่าเทียมกันทุกกลุ่ม มิใช่ให้เพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่เปลี่ยนสัญญาได้ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมแก่สภาวะการณ์และวิกฤตการณ์ ส่งผลให้ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ออกตามมติดังกล่าวไม่เหมาะสมแก่สภาวะการณ์และวิกฤตการณ์ และไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย ต่อมาเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยอมรับว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และทำให้ผู้ประกอบการแบบ Adder ที่ไม่สามารถเปลี่ยนสัญญาเป็น FIT ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเท่ากับยอมรับแล้วว่ามติและประกาศดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้ออกมติวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ตามมติดังกล่าว แต่มติและประกาศดังกล่าวก็เลือกปฏิบัติในด้านระยะเวลาของสัญญาแบบ FIT และระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ดังนั้น มติและประกาศดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมแก่สภาวะการณ์และวิกฤตการณ์ส่งผลให้ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ออกตามมติดังกล่าวไม่เหมาะสมแก่สภาวะการณ์และวิกฤตการณ์และไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจกล่าวอ้างได้ว่าประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ซึ่งออกตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นการดำเนินการ

/ที่ชอบด้วย...

ที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม เพราะมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ในส่วนที่ปรับลดระยะเวลาของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ลงให้เหลือน้อยกว่า ๒๐ ปี เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นผลให้ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ออกตามมติดังกล่าว ในส่วนที่ปรับลดระยะเวลาของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ลงให้เหลือน้อยกว่า ๒๐ ปี ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน

ตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์โดยสรุปความว่า กลุ่มโครงการแบบ Adder ที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว (โครงการประเภท ก.) มีที่มาและคุณสมบัติอันเป็นสาระสำคัญแตกต่างไปจากกลุ่มโครงการแบบ Adder ที่ยังไม่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (โครงการประเภท ข.) และกลุ่มโครงการที่ยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าแล้วแต่ยังมิได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้า (ยังไม่มีข้อผูกพันกับภาครัฐ) (โครงการประเภท ค.) ด้วยเหตุนี้ ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ที่ให้สิทธิประโยชน์แก่โครงการประเภท ก. ที่ได้เปลี่ยนสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจากแบบ Adder มาเป็นแบบ FIT โดยมีอายุสัญญาในระบบ FIT เท่ากับ ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วและปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าอีกตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จึงเป็นธรรมแล้ว นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าโครงการที่มีสัญญาแบบ Adder ที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ กับโครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ได้รับสิทธิในการเปลี่ยนสัญญาและสิทธิในการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT ที่แตกต่างกันอย่างเป็นสาระสำคัญ ดังนี้ (๑) โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ จะได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ แต่โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จะได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ (๒) โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ จะมีระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium จำนวน ๘ ปี แต่โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จะมีระยะเวลาการได้ค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เท่ากับ ๘ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์แล้ว ดังนั้น ระยะเวลาการได้ค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ของโครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จึงน้อยกว่า ๘ ปี (๓) โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ จะมีอายุสัญญาแบบ FIT เท่ากับ ๒๐ ปี แต่โครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จะมีอายุสัญญาแบบ FIT เท่ากับ ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าอีกตามที่กำหนดในข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ดังนั้น อายุสัญญาแบบ FIT ของโครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ จึงน้อยกว่า ๒๐ ปี จึงสรุปได้ว่าโครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ได้รับสิทธิประโยชน์น้อยกว่าโครงการที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าต่างก็ยอมรับในข้อเท็จจริงนี้โดยไม่ได้แย้ง

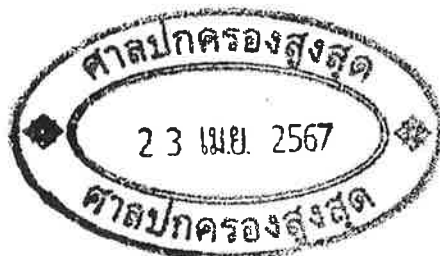

/ส่วนโครงการ...

ส่วนโครงการประเภท ก. โครงการประเภท ข. และโครงการประเภท ค. มีคุณสมบัติที่เป็นสาระสำคัญเหมือนกัน กล่าวคือ เป็นโครงการในระบบ Adder ทั้งที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้ว และที่ยื่นคำขอขายไฟฟ้าแล้ว ซึ่งมีการลงทุน หรือประเมินต้นทุนการลงทุนแล้ว จึงมีต้นทุนทั้งเครื่องจักร วัสดุดิบเชื้อเพลิง และอื่นๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการที่ไม่แตกต่างกัน จึงถือว่าเป็นโครงการที่มีคุณสมบัติที่เป็นสาระสำคัญเหมือนกัน

ส่วนข้อเท็จจริงที่ว่าโครงการใดดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วหรือไม่ นั้น เป็นข้อเท็จจริงของรายโครงการไป กล่าวคือ โครงการใดที่ก่อสร้างเสร็จแล้วย่อมต้องจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วและได้รับค่าไฟฟ้าแบบ Adder ไปแล้ว ซึ่งก็เป็นสิทธิและเงื่อนไขตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่กำหนดไว้เช่นนั้น ส่วนโครงการใดที่ยังอยู่ระหว่างก่อสร้างหรือยังไม่ได้เริ่มก่อสร้างก็ย่อมที่จะยังไม่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์และยังไม่ได้รับค่าไฟฟ้าแบบ Adder ซึ่งก็เป็นไปตามสิทธิและเงื่อนไขในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเช่นกัน อีกทั้งการเปลี่ยนผ่านมีวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ที่จะให้อัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FIT จะสอดคล้องกับต้นทุนพลังงานหมุนเวียนในแต่ละประเภทอย่างแท้จริง และมีการทบทวนต้นทุนอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดภาระค่าไฟฟ้าของประชาชน เนื่องจากการอุดหนุนอัตราซื้อไฟฟ้าแบบค่อยเป็นค่อยไปตามช่วงเวลาของโครงการ ภาครัฐสามารถวางแผนการจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ประกอบการจะดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องตลอดอายุสัญญา และผู้ประกอบการสามารถคาดการณ์ราคาซื้อไฟฟ้าและผลตอบแทนการลงทุนที่ชัดเจนในการพัฒนาโครงการได้ เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการและประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า ดังนั้น โครงการใดจะจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบไปแล้วหรือไม่จึงมิใช่คุณสมบัติที่เป็นสาระสำคัญในอันที่จะนำมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจในการเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT และด้วยเหตุผลนี้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีเจตนารมณ์ในการให้มีการเปลี่ยนผ่านจากระบบ Adder ไปสู่ระบบ FIT ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอบที่จะต้องออกมติและประกาศให้โครงการแบบ Adder ทุกกลุ่มมีสิทธิเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT ได้ โดยมีสิทธิประโยชน์เหมือนกันและเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างในอุทธรณ์ว่า โครงการประเภท ก. มีที่มาอันเป็นสาระสำคัญแตกต่างจากกลุ่มโครงการประเภท ข. และประเภท ค. จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และที่อ้างเหตุผลว่าเนื่องจากอาศัยมติและประกาศคนละฉบับซึ่งมีเจตนารมณ์ที่แตกต่างกัน ก็ไม่ถูกต้อง คลาดเคลื่อนและไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน กล่าวคือ ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีที่มาจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่างก็ยอมรับว่าเป็นประกาศที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมจากการที่ตัดสินใจไม่ให้โครงการประเภท ก. เปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ได้ และเพื่อเป็นการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ประกอบการโครงการประเภท ก. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติ

/เมื่อวันที่ ๑๑...

เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ตามมติดังกล่าว ให้สิทธิแก่โครงการประเภท ก. เปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ได้ เห็นได้ว่า แม้ว่าประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ และประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะออกโดยอาศัยมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่างครวกัน แต่ก็มีวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์เดียวกัน คือ ให้โครงการในระบบ Adder มีสิทธิขอเปลี่ยนผ่านไปสู่อัน FIT ได้ โดยได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมและเสมอภาคกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ

นอกจากนี้ เมื่อผู้ประกอบการที่มีสัญญาแบบ Adder ทุกรายต่างก็มีคุณสมบัติในประการที่สำคัญเหมือนกัน ก็ชอบที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งชอบที่จะได้รับสิทธิในการเปลี่ยนสัญญาเป็น FIT โดยมีสิทธิประโยชน์เหมือนกันด้วย การที่ผู้ประกอบการที่มีสัญญาแบบ Adder โครงการใดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์โดยได้รับค่าไฟฟ้าแบบ Adder ไปแล้วมานานเท่าใด มิใช่สาระสำคัญที่จะนำมาเป็นเกณฑ์ตัดสิทธิโครงการนั้น ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามสัญญาแบบ FIT ต่างไปจากโครงการที่ยังไม่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบฯ เนื่องจากโครงการที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบฯ ไปแล้ว แม้ว่าจะได้รับค่าไฟฟ้าและส่วนเพิ่มแบบ Adder ไปแล้ว แต่ขณะเดียวกัน โครงการดังกล่าวก็ได้ลงทุน ดำเนินการ และแบกรับความเสี่ยงไปก่อน โครงการที่ยังไม่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบฯ เช่นกัน อีกทั้งยังถือได้ว่าโครงการที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบฯ ไปแล้วเป็นโครงการที่ปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าด้วยการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบฯ ตามกำหนดอันเป็นการสร้างคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้าไปก่อนโครงการที่ยังไม่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบฯ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ชอบธรรมและไม่เป็นธรรมอย่างร้ายแรงที่ให้โครงการที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบฯ ไปแล้วต้องถูกตัดอายุสัญญาฉบับใหม่ที่เปลี่ยนเป็นแบบ FIT ในขณะที่โครงการที่ยังไม่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบฯ ยังไม่มีการลงทุนหรือดำเนินการอันใดเลยกลับได้รับการเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT โดยไม่ตัดอายุสัญญา ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กล่าวอ้างในอุทธรณ์ว่า ผู้ประกอบกิจการรายอื่นยอมรับเงื่อนไขตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ เนื่องจากเห็นว่าชอบด้วยกฎหมายและมีได้นำมาฟ้องเป็นคดีต่อศาลนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นความเห็นและเป็นสิทธิที่จะดำเนินการของผู้ประกอบกิจการแต่ละราย แต่มิใช่ข้อเท็จจริงที่จะแสดงว่าประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

ตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์โดยสรุปความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่ศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้เพิกถอนมติดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วยเหตุนี้ การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT

ปี ๒๕๕๙...

ปี ๒๕๕๙ และให้ดำเนินการใหม่ตามแนวทางที่ศาลปกครองชั้นต้นให้ไว้ ซึ่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวจะเป็นการนอกเหนือจากแนวทางตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเป็นการขัดต่อนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะนโยบายภาครัฐ อีกทั้งยังไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลรายอื่นและทำให้ประชาชนต้องรับภาระหนักขึ้น นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น หรือพิพากษาตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีนั้น ไม่เป็นการขัดต่อนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะนโยบายของภาครัฐ เนื่องจากเป็นไปเพื่อความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ อันเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีที่ใช้สิทธิโดยชอบด้วยกฎหมาย ในทางตรงกันข้าม หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ และประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ สร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่กลุ่มโครงการประเภท ก. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหน่วยงานของรัฐก็ควรต้องชี้แจงหรือโต้แย้งหรือเสนอความเห็นหรือดำเนินการใดๆ ที่เป็นการแสดงถึงการปกป้องสิทธิของผู้ประกอบการให้ได้รับความเป็นธรรมเสมอกัน แต่กลับปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หาได้ดำเนินการดังกล่าวไม่ ในทางตรงกันข้าม กลับกล่าวอ้างว่ามีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเท่ากับว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยอมรับว่าหากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือละเมิดต่อผู้ประกอบการรวมทั้งผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ร่วมหรือมีส่วนสนับสนุนการกระทำนั้นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย

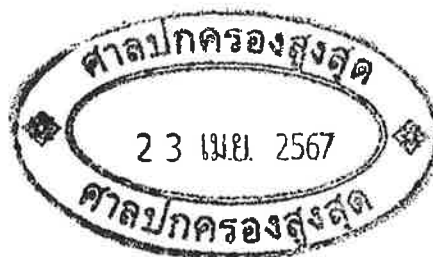
หากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น หรือพิพากษาตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี ก็ไม่ทำให้รัฐและประชาชนได้รับความเสียหาย เพราะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เองที่ให้มีการเปลี่ยนผ่านสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจากแบบ Adder ไปเป็นแบบ FIT ดังปรากฏในมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า "...โดยเหตุผลในการส่งเสริมฯ ในรูปแบบ FIT ได้แก่ (๑) อัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FIT จะสอดคล้องกับต้นทุนพลังงานหมุนเวียนในแต่ละประเภทอย่างแท้จริง และมีการทบทวนต้นทุนอย่างต่อเนื่อง (๒) ช่วยลดภาระค่าไฟฟ้าของประชาชน เนื่องจากมีการอุดหนุนอัตรารับซื้อไฟฟ้าแบบค่อยเป็นค่อยไปตามช่วงเวลาของโครงการ (๓) ภาครัฐสามารถวางแผนการจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ประกอบการจะดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องตลอดอายุสัญญา และ (๔) ผู้ประกอบการสามารถคาดการณ์ราคารับซื้อไฟฟ้าและผลตอบแทนการลงทุนที่ชัดเจน ในการพัฒนาโครงการได้ เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบการและประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า..." และด้วยเหตุนี้ แม้ว่าจะในที่สุดศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น หรือพิพากษาตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีก็ไม่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าชีวมวลรายอื่นที่ยอมรับเงื่อนไขตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ เพราะหากศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นหรือพิพากษา

/ตามคำฟ้อง...

ตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีก็จะทำให้ผู้ประกอบการรายอื่นมีสิทธิขอแก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่ได้เปลี่ยนเป็นแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ให้มีสิทธิประโยชน์มากขึ้น เท่ากับหรือใกล้เคียงกับสิทธิประโยชน์ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะต้องแก้ไขสัญญาซื้อขายไฟฟ้าให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวโดยไม่ต้องรอให้ผู้ประกอบการรายอื่นมายื่นฟ้องดังเช่นคดีนี้ แต่หากผู้ประกอบการรายใดไม่ประสงค์จะขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาดังกล่าว ก็เป็นสิทธิของผู้ประกอบการรายนั้น โดยที่คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดไม่ว่าจะพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นหรือพิพากษาตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี ก็ไม่ส่งผลกระทบทำให้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการรายอื่นลดลงแต่อย่างใด

นอกจากนี้ หากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นหรือพิพากษิตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี ก็ไม่เป็นการกระทบต่อข้อตกลงในสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และไม่เป็นการทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับภาระหนักขึ้นแต่อย่างใดเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพียงแต่ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าพิพาทเท่านั้น ส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบอื่นถ้าหากมี ก็เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบตามปกติที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พึ่งมีต่อกับสัญญาตามเงื่อนไขของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT เช่นเดียวกับสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอยู่กับกลุ่มโครงการประเภท ข. และประเภท ค. ด้วยเหตุนี้ หากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นหรือพิพากษิตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีก็ไม่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดีและกลุ่มโครงการประเภท ก. เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ทั้งนี้ แม้มาก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะลงนามในบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (บันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙) ผู้ฟ้องคดีจะได้พิจารณาส่วนได้เสียและเงื่อนไขของสัญญาแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ตัดสิทธิในการมาฟ้องคดีนี้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ความสรุปว่าขอให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งหมายถึงขอให้ได้รับสิทธิประโยชน์ในระบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ และที่ระบุว่าขอให้ได้รับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวสำหรับทุกสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีได้ขอเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT นั้น หมายรวมถึงการขอเปลี่ยนสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่พิพาทในคดีนี้ด้วย จึงเป็นการขัดแย้งว่าผู้ฟ้องคดีประสงค์ที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ บังคับใช้ประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ และประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ อย่างเสมอภาค เท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัตินั่นเอง ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีเข้าลงนามในบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ก็มีได้เป็น...

ก็มีได้เป็นการสละสิทธิตามหนังสือของผู้ฟ้องคดีฉบับลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ หาได้มีข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอเปลี่ยนสัญญาเป็น FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ต้องถือว่าสละสิทธิในการได้รับสิทธิประโยชน์ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ไม่อีกทั้งเมื่อประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ มีทั้งส่วนที่เป็นธรรมและไม่เป็นธรรมระคนปนกัน การที่ผู้ฟ้องคดีเข้าลงนามในบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการยอมรับเงื่อนไขของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ในส่วนที่เป็นธรรม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับในส่วนที่เป็นธรรม ซึ่งก็คือการให้สิทธิเปลี่ยนสัญญาและได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT แต่ส่วนที่ไม่เป็นธรรมซึ่งก็คือการลดอายุสัญญาและลดระยะเวลาการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT Premium และ FIT ลงจนเหลือน้อยกว่าที่กำหนดในประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ อันถือว่าเป็นสิทธิประโยชน์ส่วนที่แตกต่างกันนั้น ก็ต้องให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการที่ยื่นขอเปลี่ยนสัญญาตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ในการได้รับสิทธิประโยชน์ในส่วนที่แตกต่างกันดังกล่าวนี้ด้วย จึงจะเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ออกประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ชอบที่จะดำเนินการให้เกิดความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ ด้วยการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีเข้าลงนามในบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ แล้วมาฟ้องคดีนี้ เป็นการเรียกร้องตามสิทธิในส่วนที่ขาดหายไปหรือยังได้รับไม่ครบถ้วน ซึ่งก็คือส่วนต่างของสิทธิประโยชน์ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๘ กับประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้พยายามต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมด้วยวิธีการและขั้นตอนที่กฎหมายให้สิทธิไว้มาตั้งแต่ต้น มิได้เพิ่งมาโต้แย้งคัดค้านในภายหลัง แต่เหตุที่ต้องเข้าลงนามในบันทึกข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ก็เนื่องจากว่าประกาศฉบับนี้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าหากไม่เปลี่ยนก็ให้อยู่ในระบบ Adder ต่อไป และจะไม่มี การเปลี่ยนสัญญาอีก ผู้ฟ้องคดีรวมทั้งผู้ประกอบการอีกหลายรายจึงไม่มีทางเลือกที่จะไม่เปลี่ยนสัญญา เพราะหากอยู่ในระบบ Adder ต่อไปก็เสี่ยงที่จะขาดทุนและเลิกกิจการในที่สุด ด้วยเหตุนี้ การเปลี่ยนสัญญาก็ดี การโต้แย้งคัดค้านก็ดี จึงเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริต ตามที่กฎหมายให้สิทธิ และเป็นไปเพื่อปกป้องหรือเรียกร้องสิทธิอันชอบธรรมของผู้ฟ้องคดี

แม้ว่าศาลปกครองชั้นต้นยังมิได้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้วตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ก็ชอบด้วยกฎหมาย บังคับได้และมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องปฏิบัติตาม เนื่องจากคำวินิจฉัย

/อุทธรณ์ของ...

อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อไม่ชอบด้วยกฎหมายย่อมถูกเพิกถอนได้ และคำขอให้เพิกถอนเฉพาะข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ สามารถบังคับได้ เพราะเมื่อศาลปกครองชั้นต้นและหรือศาลปกครองสูงสุดแล้วแต่กรณี พิพากษาว่าข้อ ๗ (๒) ของประกาศ FIT ปี ๒๕๕๙ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมมีคำพิพากษาตามคำขอให้เพิกถอนได้

อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ โดยมีคำขอว่า "(๒) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ รวมทั้งมติที่ประชุมครั้งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีผลเป็นการให้โครงการที่ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในระบบ Adder ทุกโครงการ (รวมทั้งโครงการของผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้องนี้) มีสิทธิเช่นเดียวกับโครงการที่เปลี่ยนสัญญาจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT ตามประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งรวมทั้งสิทธิในการเปลี่ยนสัญญาเป็นแบบ FIT มีอายุสัญญา ๒๐ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ โดยได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium เป็นระยะเวลา ๘ ปี และได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT เป็นระยะเวลา ๑๒ ปี ด้วย" แม้ว่าศาลปกครองชั้นต้นจะมีคำพิพากษายกฟ้องในส่วนคำขอดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นดังกล่าวแล้ว ดังนั้น หากศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าจะต้องพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้ ผู้ฟ้องคดีก็ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาตามคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีต่อไปด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และพิพากษาตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ โดยมีข้อความเช่นเดียวกับคำอุทธรณ์

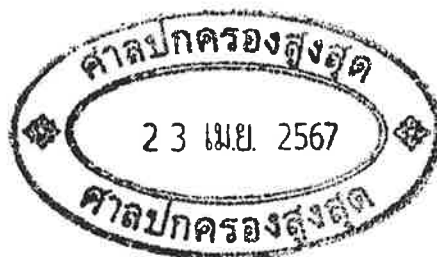
ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงเป็นหนังสือ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

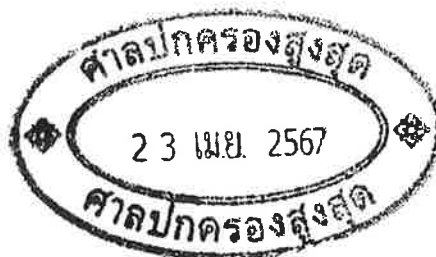
/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สืบเนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนโดยเฉพาะโครงการขนาดเล็กที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ประกอบการโรงงานผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) จากเชื้อเพลิงชีวมวล ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนประเภท “เชื้อเพลิงชีวมวล” จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ประกอบการโรงไฟฟ้าชื่อว่า “โครงการโรงไฟฟ้าน้ำพอง” หรือ “โครงการน้ำพอง” โดยได้ทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในปริมาณพลังไฟฟ้าสูงสุด ๘ เมกะวัตต์ มีจุดรับซื้อไฟฟ้าอยู่ที่จุดติดตั้งที่อำเภอเมือง จังหวัดเลย และตำบลม่วงหวาน อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า เลขที่ VSPP-PEA-๑๑๙/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ และได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ (COD) แล้วเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยได้รับส่วนเพิ่มราคาซื้อขายไฟฟ้าหรือ Adder จำนวน ๐.๓๐ บาทต่อหน่วย เป็นระยะเวลา ๗ ปี นับแต่วันที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นคณะกรรมการมีหน้าที่เสนอนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ (ครั้งที่ ๑๓๑) เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ เห็นชอบมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนระบบ Feed-in Tariff (FIT) โดยเห็นชอบในหลักการปรับปรุงแบบการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนแบบ Adder เป็นแบบ Feed-in Tariff และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ Feed-in Tariff (FIT) สำหรับปี ๒๕๕๘ (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) โดยเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้ (๑) ประกาศหยุดรับคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder โดยมีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ (๒) โครงการที่ได้ดำเนินการยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าในรูปแบบ Adder แล้ว แต่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการภายใต้รูปแบบ FIT เห็นควรให้ดำเนินการ ดังนี้ ๑) สำหรับกลุ่มโครงการที่ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วให้โครงการดังกล่าวคงอยู่ในระบบ Adder ต่อไป ๒) สำหรับกลุ่มโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้ว หรือเป็นโครงการที่ได้รับการอนุมัติตอบรับซื้อไฟฟ้าในปี ๒๕๕๗ สามารถปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบ FIT ได้ ทั้งนี้ โครงการที่จะเปลี่ยนรูปแบบดังกล่าวจะต้องเป็นโครงการที่ยังไม่เคยมีการต่ออายุโครงการหรือโครงการที่ไม่เคยกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์โดยจะต้องขอยกเลิกสัญญาเดิมโดยไม่มีการหักเงินค้ำประกันภายในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และให้ยื่นคำร้องใหม่ในรูปแบบ FIT กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยได้รับอัตรา FIT ตามอัตราซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในรูปแบบ FIT สำหรับปี ๒๕๕๘ และให้มีกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ตามที่เคยได้ยื่นไว้ในระบบ Adder เดิมและ ๓) สำหรับกลุ่มโครงการที่ยื่นคำร้องขอขายไฟฟ้าแล้ว แต่ยังไม่ได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้า (ยังไม่มีข้อผูกพันกับภาครัฐ) สามารถปรับเปลี่ยนเป็นระบบ FIT ได้ แต่ต้องยกเลิกคำร้องเดิม โดยไม่มีการหักเงินค้ำประกัน ทั้งนี้

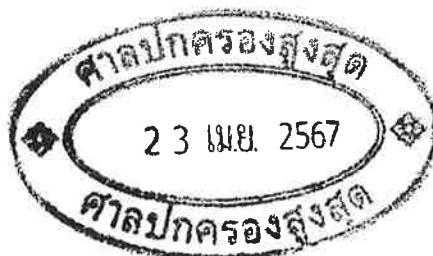
/ต้องยกเลิกคำร้อง...

ต้องยกเลิกคำร้องภายในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และยื่นคำร้องใหม่ในรูปแบบ FIT โดยการรับซื้อไฟฟ้าจะเป็นรูปแบบการแข่งขันด้านราคา (Competitive Bidding) เสมือนเป็นโครงการเสนอใหม่กับผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ โดยผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้มีประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓ ฉบับ คือ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และ ฉบับลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ตามลำดับ ต่อมา เพื่อให้มีการรวบรวมรายละเอียดเนื้อหาอยู่ในประกาศฉบับเดียวกัน และให้เป็นไปตามมติของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่มีมติเห็นชอบเกี่ยวกับการขยายระยะเวลาการยื่นคำขอยกเลิกและคำขอขายไฟฟ้าใหม่เพื่อขอเปลี่ยนจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ จึงได้มีประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ยกเลิกประกาศทั้ง ๓ ฉบับก่อนหน้า และเพิ่มเติมในประเด็น ดังนี้ (๑) กำหนดให้ผู้ที่ได้รับ Feed-in Tariff ได้รับสิทธิตั้งแต่วันที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ (๒) กำหนดอัตรา FIT สำหรับผู้ผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงผสมระหว่างพืชพลังงานและน้ำเสียหรือของเสีย (๓) กำหนดสถานที่ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า และ (๔) กำหนดรองรับสิทธิของผู้ยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้ตามประกาศเดิมที่ถูกยกเลิกเป็นคำขอตามประกาศนี้ ผู้ผูกฟองคืดซึ่งเป็นผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าในระบบ Adder ไม่ได้ได้รับสิทธิเปลี่ยนเป็นระบบ Feed-in Tariff (FIT) จึงมีหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และหนังสือที่ ASPP-๐๐๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คัดค้านประกาศดังกล่าว ต่อมา ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๙๐๕๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ผูกฟองคืดทราบว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้เปิดรับฟังความเห็นก่อนที่จะออกประกาศ จึงเป็นประกาศที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ผูกฟองคืดที่ ๒ ออกประกาศตามนโยบายของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ จึงไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือออกประกาศใดๆ ให้แตกต่างจากนโยบายดังกล่าวได้ อีกทั้งนโยบายของผู้ผูกฟองคืดที่ ๑ มิได้เลือกปฏิบัติหรือทำให้การแข่งขันในธุรกิจพลังงานไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด และเหตุที่ทำให้โครงการที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วยังคงอยู่ในระบบ Adder ต่อไปเพราะเป็นโครงการที่ได้ศึกษาความคุ้มค่าโครงการมาอย่างดีแล้วก่อนที่จะดำเนินโครงการว่าสามารถดำเนินการได้โดยได้รับค่าไฟฟ้าที่เหมาะสมในระบบ Adder หากให้เปลี่ยนเป็นระบบ FIT ก็จะทำให้เกิดภาระค่าไฟฟ้าแก่ประชาชน ผู้ผูกฟองคืด

/ได้รับหนังสือ...

ได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ สมาคมโรงไฟฟ้าชีวมวลและสมาคมส่งเสริมโรงไฟฟ้าชุมชน รวมทั้งผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน เพื่อขอให้แก้ไขประกาศฯ ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ด้วยการให้ผู้ประกอบการที่ผลิตกระแสไฟฟ้าด้วยเชื้อเพลิงชีวมวลทุกรายที่รับค่าไฟฟ้าแบบ Adder มีสิทธิเปลี่ยนเป็นแบบ FiT ได้โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ภายหลังได้รับข้อร้องเรียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเห็นชอบให้คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน (กบง.) รับข้อเสนอของสมาคมฯ ไปศึกษา โดย กบง. มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการแก้ปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวล และคณะกรรมการฯ ดังกล่าวได้ประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาเสนอต่อ กบง. ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ กบง. มีมติเห็นควรให้โครงการโรงไฟฟ้าชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกปรับรูปแบบเป็น FiT ได้ ดังนี้ (๑) สามารถเลือกที่จะอยู่ในรูปแบบ Adder อย่างเดิมต่อไปได้ตามเงื่อนไขเดิม หรือ (๒) สามารถเลือกที่จะเปลี่ยนรูปแบบ FiT (FiT Premium) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติไว้เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และมีสัญญาการรับซื้อไฟฟ้าคงเหลือในรูปแบบ FiT เท่ากับอายุสัญญาซื้อขายไฟฟ้าที่กำหนดไว้ ๒๐ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้า รวมทั้งมีระยะเวลาคงเหลือที่จะได้รับอัตรา FiT Premium เท่ากับ ๘ ปี ปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว และภายหลังสิ้นสุดอายุสัญญาในรูปแบบ FiT แล้ว ภาครัฐอาจสามารถที่จะพิจารณาต่ออายุสัญญาไปอีกตามจำนวนปีที่ถูกปรับลด โดยการพิจารณาต่ออายุสัญญาจะต้องมีอัตรารับซื้อไฟฟ้าที่คำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ พิจารณาข้อเสนอแนะของกบง. แล้ว มีมติเห็นชอบแนวทางแก้ไขปัญหาโรงไฟฟ้าชีวมวลตามมติของ กบง. โดยให้โครงการชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกปรับรูปแบบเป็นแบบ Feed-in Tariff (FiT) ได้ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ คือ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยให้ใช้บังคับกับโครงการที่ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนประเภทชีวมวลในแบบ Adder ที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว หรือโครงการที่ผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนประเภทเชื้อเพลิงชีวมวลที่ไม่ได้เป็นไปตามเงื่อนไขในข้อ ๗ (๑) ของประกาศฉบับแรก เช่น โครงการที่มีสัญญาแต่มีการต่ออายุโครงการหรือพันกำหนดวันจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบหรือโครงการที่ยังไม่มีสัญญาแต่ไม่ได้รับการอนุมัติตอบรับซื้อไฟฟ้าในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งจะได้รับสิทธิในการได้รับ FiT แทน Adder นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นแบบคำขอเปลี่ยนจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (โครงการผลิตไฟฟ้า

/ที่ใช้เชื้อเพลิง...

ที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ และจัดทำข้อตกลงแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าเลขที่ VSPP-PEA-๑๑๙/๒๕๕๒ ครั้งที่ ๒ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อรับสิทธิการรับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังกล่าว แต่สิทธิตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ยังคงแตกต่างจากสิทธิของสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแบบ FIT ที่เปลี่ยนสัญญาตามประกาศปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือที่ ASPP-๐๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT และ FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ ตามประกาศปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือในวันเดียวกัน โดยในการประชุมครั้งที่ ๔๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT เป็นเรื่องนโยบายตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๙๓๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีสิทธิในการได้รับ FIT แทน Adder นับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ คือ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นประเด็นด้านนโยบาย จึงได้ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวว่า เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คัดค้านประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เกี่ยวกับสิทธิในการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FIT แทน Adder ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้นำเรื่องของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และหนังสือที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัยและกลั่นกรองคำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๑๕) เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ โดยคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๔๔๘) เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เห็นชอบผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการเปลี่ยนสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีจากแบบ Adder เป็นแบบ FIT โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

/ทำให้ผู้ฟ้องคดี...

ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลารับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ คืบค่าธรรมเนียมศาลในส่วนที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นฟ้องด้วย จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีเป็นคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณาได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองหรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี... มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือสถานะของบุคคลจะยื่นฟ้องเมื่อใดก็ได้ วรรคสอง บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาก็ได้ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับ

/อย่างหนึ่ง...

อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) สั่งให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑)

เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑๔๗) เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ (ครั้งที่ ๖) เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว เป็นการให้ความเห็นชอบแนวทางการดำเนินการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) การปรับปรุงประกาศการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) และเห็นชอบให้โครงการชีวมวลในรูปแบบ Adder สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ คือ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวถือเป็นการเสนอนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงานของประเทศซึ่งเป็นนโยบายของรัฐ อันเป็นขั้นตอนการเตรียมการและดำเนินการภายในของเจ้าหน้าที่ที่ยังไม่มีผลทางกฎหมายออกสู่ภายนอก โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องดำเนินการออกประกาศเพื่อให้เป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว คือ การออกประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงยังไม่ได้มีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีหรือก่อความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว เป็นคำขอที่ศาลไม่อาจออกคำสั่งบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะมียุติฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีกรณีนี้ไว้พิจารณาได้ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีกรณีนี้จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์)

/ในช่วงเปลี่ยน...

ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ข้อ ๔ และข้อ ๗ รวมทั้งประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนประกาศดังกล่าว และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดแก่ผู้ฟ้องคดีในกรณีดังกล่าว ซึ่งเป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องขอให้เพิกถอนประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (ไม่รวมพลังงานแสงอาทิตย์) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าเสียหายกรณีการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวว่า แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะยื่นฟ้องกรณีดังกล่าวเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีไปแล้ว แต่คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ หากใช้เป็นประโยชน์เฉพาะของผู้ฟ้องคดีแต่เพียงฝ่ายเดียวไม่ เห็นว่า เมื่อการฟ้องคดีนี้เป็นการฟ้องคดีเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีในฐานะที่ผู้ฟ้องคดีได้เสนอขายไฟฟ้าให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แบบ Adder และได้เปลี่ยนเป็นแบบ Feed-in Tariff (FIT) โดยฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชดใช้ค่าเสียหายจากการเปลี่ยนแบบดังกล่าว และให้ชดใช้ค่าเสียหายจากการไม่ได้รับค่าไฟฟ้าอัตรา FIT Premium ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงไม่ใช่การฟ้องคดีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีกรณีนี้ไว้พิจารณาได้ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีกรณีนี้จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า สัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เป็นธรรม ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันออกคำสั่ง หรือประกาศ หรือดำเนินการใดๆ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาซื้อขายไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เป็นการขอให้ศาลสั่งให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งแก้ไขข้อกำหนดในสัญญารวมถึงผลที่จะเกิดขึ้นหากมีการแก้ไขสัญญาแล้ว ซึ่งการแก้ไขข้อสัญญาในลักษณะดังกล่าวเป็นเงื่อนไขในสัญญาที่เกิดจากการตกลงของคู่สัญญา ศาลย่อมไม่อาจใช้ดุลพินิจแทนคู่สัญญาได้

/กรณีจึงเป็น...

กรณีจึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจออกคำสั่งบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามข้อหานี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลไม่อาจรับคำฟ้องส่วนนี้ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นกรณีดังกล่าว จึงเป็นอันถึงที่สุด ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ใช้พลังงาน ผู้รับใบอนุญาตหรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียใดไม่พอใจคำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดใดๆ ของคณะกรรมการ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ และวรรคห้า บัญญัติว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ ASPP-๐๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คัดค้านประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff FiT พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เกี่ยวกับสิทธิในการได้รับค่าไฟฟ้าแบบ FiT แทนแบบ Adder ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ (ครั้งที่ ๔๔๘) เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล) ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FiT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นการออกประกาศตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งประกาศฉบับดังกล่าวได้แบ่งกลุ่มผู้ที่จะได้รับสิทธิที่จะเลือกอยู่ในระบบ Adder หรือเปลี่ยนเป็น FiT ตามสถานะของผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่ม ซึ่งได้รับสิทธิอย่างเสมอภาคและไม่ได้มีการเลือกปฏิบัติ จึงไม่ได้ทำให้การแข่งขันในธุรกิจพลังงานขาดความเป็นธรรม เห็นว่า เมื่อมติพิพาก

/ของผู้ถูกฟ้องคดี...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาโดยแบ่งกลุ่มโครงการโรงไฟฟ้าชีวมวลเป็น ๓ กลุ่ม โดยกลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบและทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว สามารถเลือกปรับรูปแบบ Adder เป็น FIT ได้ ซึ่งต่างจากกลุ่มที่ ๒ และกลุ่มที่ ๓ ที่ยังไม่มีจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ กลุ่มที่ ๑ จึงได้รับประโยชน์จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบในรูปแบบ Adder ไปบ้างแล้ว จึงต้องถูกปรับลดด้วยระยะเวลาที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบไปแล้ว และปรับลดด้วยระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกับกลุ่มที่ ๒ และกลุ่มที่ ๓ ที่ยังไม่เคยได้รับประโยชน์จากการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ และให้กลุ่มที่ ๑ ที่ได้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้วได้รับการปฏิบัติในกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการพิจารณาโดยชอบ ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกประกาศพิพาท ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบเช่นกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์โดยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ จึงเป็นไปโดยชอบตามมติพิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ประกาศพิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ และตามมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงฟังขึ้น

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีมีคำขอทนายฟ้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ร่วมกันหรือแทนกันชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีรวมเป็นเงินจำนวน ๕๘๔,๙๒๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า เมื่อประกาศพิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นไปตามมติพิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ได้เสนอนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาพลังงาน ในการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) โดยแบ่งโครงการแตกต่างกันออกเป็น ๓ กลุ่ม และปฏิบัติต่อโครงการที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ได้มีการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีจากประกาศพิพาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอทนายฟ้องของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๒๕๗๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนหลักเกณฑ์ที่ให้ปรับลดระยะเวลาการรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติม นอกเหนือจากการปรับลดระยะเวลาที่ได้จ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าระบบเชิงพาณิชย์ไปแล้ว ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่อง การรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (โครงการผลิตไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล)

/ในช่วงเปลี่ยน...

ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากแบบ Adder เป็น Feed-in Tariff (FIT) พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ยกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ คืบค่าธรรมเนียมศาล ในส่วนที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง และให้คืน ค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลปกครองชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์ในส่วนที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา แก่ผู้ฟ้องคดี

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มป้อวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิชัย ไทยเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

สำเนาถูกต้อง

(นายตฤณภัท ประสงค์त्म)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองส่วนกลาง

23 เม.ย. 2567